

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2To/2/2018
Identifikačné číslo spisu: 9515100127
Dátum vydania rozhodnutia: 26.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9515100127.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho, v trestnej veci obžalovaných Ing. U. L. a spol. pre pokračovací zločin machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 266 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. sčasti v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. novembra 2018 v Bratislave, o odvolaní obžalovaných Ing. U. L., Ľ. H., Ing. K. F. a prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 11. októbra 2017, sp. zn. BB-4T/27/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. napadnutý rozsudok sa na podklade odvolania prokurátora a obžalovaných Ing. U. L., Ľ. H. a Ing. K. F. z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu z n o v u p r e j e d n a l a r o z h o d o l.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred súdom I. stupňa

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 11. októbra 2017, sp. zn. BB-4T/27/2015 boli obžalovaní Ing. K. F., Ing. U. L. a Ľ. H. uznaní za vinných, a to obžalovaný Ing. K. F. z pokračovacieho zločinu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. sčasti v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaní Ing. U. L. a Ľ. H. z pokračovacieho prečinu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1 Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

Ing. K. F., konateľ obchodnej spoločnosti E., s.r.o., so sídlom v X., X. J. XX (ďalej ako E.), s cieľom zadovážiť neoprávnený prospech firme U. získaním zákazky s hodnotou prevyšujúcou 9 miliónov eur k

výstavbe administratívnej budovy Úradu Nitrianskeho samosprávneho kraja v predstieranom verejnom obstarávaní po vzájomnej dohode s obvineným Ing. Y. L., PhD., podpredsedom Úradu Nitrianskeho samosprávneho kraja, so sídlom v Nitre, Kupeckého 3 (ďalej ako ÚNSK), ktorý za tým účelom oslovil Ing. D. Š., vedúcu Oddelenia pre verejné obstarávanie, Odboru majetku a podnikateľských aktivít, ÚNSK, a L. H. a U. L., zodpovedných zástupcov spoločnosti K. K., spol. s r. o., so sídlom v V., L. XX (ďalej ako K.), a v rámci úloh vyplývajúcich z postavenia v dotknutých firmách a zo zastávania funkcií na Úrade NSK, vykonávali v období od mesiaca marec roku 2011 najmenej do 3. októbra 2011 v Nitre, predovšetkým v sídle ÚNSK, svoju činnosť tak, že v rozpore s § 9 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní v znení neskorších predpisov Ing. D. Š. na základe pokynu Ing. Y. L., PhD., (obaja uzavreli po skončení vyšetrovania s prokurátorom dohodu o vine a o treste, ktorá bola schválená rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/27/2015 zo dňa 10. novembra 2015), udelenom dňa 22. marca 2011 v Nitre na Kupeckej 3 so zámerom zabezpečiť úspešný výber zhotoviteľa diela „Administratívna budova NSK“, pre spoločnosť U., účelovo pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 58/2011 Z. z. ako novely zákona o verejnom obstarávaní ohľadom zníženia finančného limitu pre zákazky a povinnosti zverejňovať verejné obstarávania aj pre zákazky s nízkou hodnotou zahájila dňa 22. marca 2011 tri verejné obstarávania zadaním výzvy na predloženie cenových ponúk vybraným subjektom podľa § 102 a nasl. zákona o verejnom obstarávaní s predpokladanou hodnotou zákazom nižšou ako 30 000,- € formou tzv. prieskumu trhu, a to:

- dve verejné obstarávania na výkon stavebného dozoru na stavbe „Administratívna budova NSK“, pre objekty pozemných stavieb a pre objekty inžinierskych činností, ku ktorým Ing. D. Š. poverila L. H. a U. L. zabezpečiť potrebné písomné doklady k trom potenciálnym súťažiacim pre každé verejné obstarávanie a k ich cenovým ponúkam tak, aby sa víťazmi týchto dvoch verejných obstarávaní stali dopredu určené spoločnosti Y.-U., a.s., so sídlom v V., B. XXXX/XX, IČO: XX XXX XXX, (ďalej ako Y.-U.) a R. D., s.r.o., so sídlom v V.Č. V., IČO: XX XXX XXX (ďalej ako R. D.), a to tým spôsobom, že spoločne vykonávali jednotlivé činnosti v rámci týchto zahájených verejných obstarávaní, založené na zabezpečovaní dopredu určených víťazných spoločností a ďalších súťažiacich spoločností, na poskytovaní vzorových podkladov pre vypracovanie ponúk ešte pred samotným spracovaním výzvy, na zámenách a účelových úpravách cenových ponúk v priebehu ich vyhodnocovania, na dohadovaní podmienok spísania mandátnych zmlúv, čo vyústilo k podpisu mandátnych zmlúv medzi mandantom NSK, za ktorý ich podpísal Ing. Y. L. dňa 03. októbra 2011, a mandatárom Y.-U. pre Inžinierske činnosti na stavbe „Administratívna budova NSK pre objekty pozemných stavieb“ za odplatu 27 900,- € bez DPH, a mandatárom R. D. pre Inžinierske činnosti na stavbe „Administratívna budova NSK pre objekty inžinierskych sietí“ za odplatu 28 800,- € bez DPH, ktoré boli zaevidované na webovej stránke NSK pod označením 1695/2011 MAJETOK a 1696/2011 MAJETOK, ku ktorým boli dňa 23. novembra 2011 podané výpovede zo strany ÚNSK, zastúpeného Ing. Y. L., PhD.,

- jedno verejné obstarávanie na výber externého obstarávateľa pre výber zhotoviteľa stavby „Administratívna budova NSK“ pričom toto Ing. D. Š. v spolupráci s Ing. K. F. ktorý zastupoval spoločnosť E. v uvedenom verejnom obstarávaní, organizovali tak, aby sa úspešným víťazom zahájeného verejného obstarávania pre externého obstarávateľa stala spoločnosť E., a aby ňou následne v plánovanom verejnom obstarávaní bola vybratá firma U., ako zhotoviteľ predmetnej stavby, pričom vykonávali jednotlivé kroky k zabezpečeniu ďalších súťažiacich spoločností a im prislúchajúcich listinných materiálov, k poskytovaniu vzorových podkladov pre vypracovanie ponúk ešte pred samotným spracovaním výzvy, k zámenám a účelovým úpravám ponuky v priebehu samotného verejného obstarávania vo vzťahu k referenciám až po dohadovanie podmienok spísania mandátnej zmluvy, čo vyústilo k podpisu mandátnej zmluvy medzi mandantom NSK, za ktorý ju podpísal Ing. Y. L. dňa 2. júna 2011, a mandatárom spoločnosťou E., za ktorú ju podpísal Ing. K. F. dňa 10. mája 2011, pre výber zhotoviteľa stavby Administratívna budova NSK za odmenu 10 099,- € bez DPH, ktorá bola zaevidovaná na webovej stránke NSK pod č.: 1053/2011/MAJETOK. pričom v nastávajúcom období bola predmetná mandátna zmluva medzi NSK a firmou E. ukončená dohodou z 3. októbra 2011, evidovanou pod č. 1482/2011, a teda zo strany firmy E. nedošlo k realizácii verejného obstarávania a k výberu úspešného uchádzača pre zhotovenie predmetnej stavby, v prípade čoho by firma U. ako vopred určený zhotoviteľ predmetnej stavby získal neoprávnený prospech z činnosti na predmetnej stavbe podľa znaleckého posudku najmenej vo výške 180.955,11 € bez DPH.

Za to bol podľa § 266 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. z dôvodov podľa § 36 písm. j), písm. 1) Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák. obžalovanému Ing. K. F. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (mesiacov), ktorého výkon mu bol podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený a zároveň mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu súd ustanovil skúšobnú dobu na 3 (tri) roky a zároveň mu podľa § 51 ods. 3 písm. c) Tr. zák. uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré boli jeho spolupáchateľmi, a to s Ing. D. Š., nar. X. C. XXXX a s Ing. Y. L., PhD., nar. X. E. XXXX. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti - vykonávať činnosť odborne spôsobilej osoby v trvaní 3 (tri) roky.

Obžalovanému Ing. U. L. bol podľa § 266 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. z dôvodov podľa § 36 písm. j) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložený podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Obžalovanému L. H.Á. bol podľa § 266 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. z dôvodov podľa § 36 písm. j) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložený. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba 18 (osemnásť) mesiacov.

Naproti tomu obžalovaný Ing. U. D. bol podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre pokračovací zločin machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 2 písm. e) [v spojení s § 138 písm. i) Tr. zák.], ods. 3 písm. a) Tr. zák. sčasti v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

obvinení Ing. U. D., konateľ obchodnej spoločnosti U., s.r.o., so sídlom v X., X. XXX, (ďalej ako U.) a Ing. K. F., konateľ obchodnej spoločnosti E., s.r.o., so sídlom v X., X. J. XX (ďalej ako E.), s cieľom zadovážiť neoprávnený prospech firme U. získaním zákazky s hodnotou prevyšujúcou 9 miliónov eur k výstavbe administratívnej budovy Úradu Nitrianskeho samosprávneho kraja v predstieranom verejnom obstarávaní po vzájomnej dohode s obvineným Ing. Y. L., PhD., podpredsedom Úradu Nitrianskeho samosprávneho kraja, so sídlom v Nitre, Kupeckého 3 (ďalej ako ÚNSK), ktorý za tým účelom oslovil Ing. D. Š., vedúcu Oddelenia pre verejné obstarávanie, Odboru majetku a podnikateľských aktivít, ÚNSK, a L. H. a U. L., zodpovedných zástupcov spoločnosti K. K., spol. s r. o., so sídlom v V., L. XX (ďalej ako K.), a po rozdelení si úloh vyplývajúcich z postavenia v dotknutých firmách a zo zastávania funkcií na ÚNSK, koordinovane a plánovito vykonávali v období od mesiaca marec roku 2011 najmenej do 3. októbra 2011 v Nitre, predovšetkým v sídle ÚNSK svoju činnosť v rámci organizovanej skupiny tak, že v rozpore s § 9 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní v znení neskorších predpisov Ing. D. Š. na základe pokynu Ing. Y. L., PhD., (obaja uzavreli po skončení vyšetrovania s prokurátorom dohodu o vine a o treste), udelenom dňa 22. marca 2011 v X. na F. X so zámerom zabezpečiť úspešný výber zhotoviteľa diela „Administratívna budova NSK“, pre spoločnosť U., účelovo pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 58/2011 Z. z. ako novely zákona o verejnom obstarávaní ohľadom zníženia finančného limitu pre zákazky a povinnosti zverejňovať verejné obstarávania aj pre zákazky s nízkou hodnotou zahájila dňa 22. marca 2011 tri verejné obstarávania zadaním výzvy na predloženie cenových ponúk vybraným subjektom podľa § 102 a nasl. zákona o verejnom obstarávaní s predpokladanou hodnotou zákazok nižšou ako 30 000,- € formou tzv. prieskumu trhu, a to:

- dve verejné obstarávania na výkon stavebného dozoru na stavbe „Administratívna budova NSK“, pre objekty pozemných stavieb a pre objekty inžinierskych činností, ku ktorým Ing. D. Š. poverila L. H. a U. L. zabezpečiť potrebné písomné doklady k trom potenciálnym súťažiacim pre každé verejné obstarávanie a k ich cenovým ponukám tak, aby sa víťazmi týchto dvoch verejných obstarávaní stali dopredu určené spoločnosti Y.-U., a. s., so sídlom v V., B. XXXX/XX, IČO: XXXXX XXX, (ďalej ako Y.-U.) a R. D., s. r. o., so sídlom v V. V., IČO: XX XXX XXX (ďalej ako R. D.), a to tým spôsobom, že spoločne organizovali, koordinovali a vykonávali jednotlivé činnosti v rámci týchto zahájených verejných obstarávaní, založené na zabezpečovaní dopredu určených víťazných spoločností a ďalších súťažiacich spoločností, na poskytovaní vzorových podkladov pre vypracovanie ponúk ešte pred

samotným spracovaním výzvy, na zámenách a účelových úpravách cenových ponúk v priebehu ich vyhodnocovania, na dohadovaní podmienok spísania mandátnych zmlúv, čo vyústilo k podpisu mandátnych zmlúv medzi mandantom NSK, za ktorý ich podpísal Ing. Y. L. dňa 3. októbra 2011, a mandatárom Y.-U. pre Inžinierske činnosti na stavbe „Administratívna budova NSK pre objekty pozemných stavieb“ za odplatu 27 900,- € bez DPH, a mandatárom R. D. pre Inžinierske činnosti na stavbe „Administratívna budova NSK pre objekty inžinierskych sietí“ za odplatu 28 800,- € bez DPH, ktoré boli zaevidované na webovej stránke NSK pod označením 1695/2011 MAJETOK a 1696/2011 MAJETOK, ku ktorým boli dňa 23. novembra 2011 podané výpovede zo strany ÚNSK, zastúpeného Ing. Y. L., PhD.,

- jedno verejné obstarávanie na výber externého obstarávateľa pre výber zhotoviteľa stavby „Administratívna budova NSK“, pričom toto Ing. D. Š. v spolupráci s Ing. K. F., ktorý zastupoval spoločnosť E. v uvedenom verejnom obstarávaní, po dohode s U. D., ktorý mal vážny záujem o získanie zákazky pre spoločnosť U. na zhotovenie stavby Administratívna budova NSK, a to tým spôsobom, že spoločne organizovali a koordinovali jednotlivé postupy tak, aby sa úspešným víťazom zahájeného verejného obstarávania pre externého obstarávateľa stala spoločnosť E., a aby ňou následne v plánovanom verejnom obstarávaní bola vybratá firma U. ako zhotoviteľ predmetnej stavby, pričom vykonávali jednotlivé kroky k zabezpečeniu ďalších súťažiacich spoločností a im prislúchajúcich listinných materiálov, k poskytovaniu vzorových podkladov pre vypracovanie ponúk ešte pred samotným spracovaním výzvy, k zámenám a účelovým úpravám ponuky v priebehu samotného verejného obstarávania vo vzťahu k referenciám až po dohadovanie podmienok spísania mandátnej zmluvy, čo vyústilo k podpisu mandátnej zmluvy medzi mandantom NSK, za ktorý ju podpísal Ing. Y. L. dňa 2. júna 2011, a mandatárom spoločnosťou E., za ktorú ju podpísal Ing. K. F. dňa 10. mája 2011, pre výber zhotoviteľa stavby Administratívna budova NSK za odmenu 10 099,- € bez DPH, ktorá bola zaevidovaná na webovej stránke NSK pod č.: 1053/2011/MAJETOK, pričom v nastávajúcom období bola predmetná mandátna zmluva medzi NSK a firmou E. ukončená dohodou z 3. októbra 2011, evidovanou pod č. 1482/2011, a teda zo strany firmy E. nedošlo k realizácii verejného obstarávania a k výberu úspešného uchádzača pre zhotovenie predmetnej stavby, v prípade čoho by firma U. ako vopred určený zhotoviteľ predmetnej stavby získal neoprávnený prospech z činnosti na predmetnej stavbe podľa znaleckého posudku najmenej vo výške 180 955,11 € bez DPH.

V odôvodnení tohto rozsudku Špecializovaný trestný súd vo vzťahu k obžalovanému Ing. K. F. uviedol, že tento obžalovaný v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Špecializovaný trestný súd v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. toto vyhlásenie prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Zároveň Špecializovaný trestný súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 15. augusta 2017, sp. zn. 2 To 9/2016, ktorým bol pôvodný rozsudok prvostupňového súdu zrušený v celom rozsahu, pričom najvyšší súd v tomto okrem iného konštatoval, že „ak by nebola po doplnení dôkazov navrhnutých prokurátorom preukázaná vina obžalovaného Ing. U. D., tak podľa názoru odvolacieho súdu, by nebolo možné bez akýchkoľvek pochybností preukázať ani členstvo v organizovanej skupine obžalovaným Ing. U. L. a L.Š. H. Vzhľadom na to, že táto úvaha vedie k záveru o vine, ktorý je i na prospech obžalovanému Ing. K. F., ktorého vyhlásenie o vine Špecializovaný trestný súd prijal a kvalifikoval jeho konanie tiež aj podľa § 266 ods. 2 písm. e) Tr. zák., odvolací súd v súlade so zásadou beneficium cohaesionis postupoval podľa § 324 Tr. por. a zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine i treste i u tohto obžalovaného s tým, že to nemení nič na súdom prijatí vyhlásenej viny zo strany obžalovaného Ing. K. F., len na kvalifikácii jeho protiprávneho konania a s tým spojených úvah o uloženom treste.“ Vzhľadom na vyššie uvedenú dôkaznú situáciu a právny názor najvyššieho súdu sa Špecializovaný trestný súd nestotožnil s právnym názorom prokurátora právne kvalifikovať konanie Ing. K. F. aj podľa odseku 2 písm. e) § 266 Tr. zák., a riadil sa nižšie uvedenými právnymi úvahami, ako v prípade obžalovaného Ing. L. a H. Z tohto dôvodu potom Špecializovaný trestný súd konanie obžalovaného Ing. K. F. právne kvalifikoval ako pokračovací zločin machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. z časti v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Vo vzťahu k výroku o treste obžalovaného Ing. K. F. Špecializovaný trestný súd uviedol, že tento obžalovaný je v mieste bydliska hodnotený kladne, k jeho osobe neboli zistené žiadne negatívne poznatky, nevedie sa voči nemu žiadne priestupkové konanie, doposiaľ súdne trestaný nebol a ani v evidencii priestupkov nemá žiadny záznam. Podľa názoru Špecializovaného trestného súdu je v prípade obžalovaného Ing. K. F. dôvodné použiť ustanovenie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, pričom na nápravu obžalovaného je podľa názoru Špecializovaného trestného súdu potrebné a postačujúce pôsobiť naňho trestom odňatia slobody vo výmere dva a pol roka. Pri výmere tohto trestu bral súd do úvahy, že obžalovaný sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti, pričom je potrebné zdôrazniť, že jeho konaním nedošlo ani k pokusu, ani k dokonaniu trestného činu a protiprávneho konania sa dopustil v štádiu prípravy. Pôsobenie obžalovaného Ing. K. F. ako spolupáchateľa bolo vo vzťahu k Ing. L. a Ing. Š. najmenej významné a rozhodujúcu úlohu pri páchaní tejto trestnej činnosti zohral práve Ing. L. a Ing. Š.. V rámci prípravy na spáchanie tohto trestného činu nie z vlastnej vôle, ale pod vplyvom iných okolností dochádzalo zo strany spolupáchateľov k rušeniu mandátnej zmluvy a k jej opätovnému uzatvoreniu a až na základe nemožnosti realizovať dokonanie trestného činu došlo zo strany NSK a Ing. K. F. k odstúpeniu od mandátnej zmluvy. Z toho je možné usudzovať, že miera priblíženia sa konania Ing. F. pri príprave na spáchanie trestného činu k dokonaniu trestného činu bola pomerne vzdialená. Pri ukladaní trestu obžalovanému Ing. K. F. musel Špecializovaný trestný súd brať do úvahy aj tresty, ktoré boli uložené v rámci konania dohody o vine a treste odsúdenej Ing. D. Š. a odsúdenému Ing. Y. L. PhD., ktorí nepochybne pri páchaní trestnej činnosti zohrávali rozhodujúcu úlohu. Aj preto Špecializovaný trestný súd potom dospel k záveru, že obžalovanému Ing. K. F. je potrebné uložiť miernejší trest, ako jeho spolupáchateľom poukazujúc na princíp spravodlivosti. Zároveň sankcia uložená obžalovanému Ing. F. je výrazne prísnejšia od sankcie, ktorá bola uložená Ing. U. L. a L. H., ktorí sa na páchaní trestnej činnosti podieľali v menšom rozsahu.

Vo vzťahu k obžalovaným Ing. U. L. a L. H. dospel Špecializovaný trestný súd k záveru, že obidvaja obžalovaní sa dopustili trestnej činnosti tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Obaja obžalovaní spáchanie trestnej činnosti v plnom rozsahu popreli; v podstate pripustili len to, že sa stretávali s Ing. Š.K., ktorej dali kontakty na firmy, ktoré sa zaoberali stavebným dozorom. Potom sa de facto o priebeh verejného obstarávania nezaujímal. Špecializovaný trestný súd tejto ich obrane neveril a vykonanými dôkazmi ju považoval za vyvrátenú. Ing. D. Š. využila svoje právo a na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať. Ing. Y. L. vo vzťahu k obom obžalovaným uviedol v podstate to, že ich poznal a dohodli sa, že mali pripraviť ponuky, a firma ktorá ponúkne najmenej, zvíťazí. Podľa názoru Špecializovaného trestného súdu však listinné dôkazy konštatované na hlavnom pojednávaní, ako aj záznamy telekomunikačnej prevádzky a obrazovo-zvukové záznamy, jednoznačne oboch obžalovaných usvedčujú. V tomto smere uviedol, že medzi Ing. Š. a firmou K. spol. s r. o., konateľmi ktorej sú obaja obžalovaní, prebehlo v čase od 25. marca 2011 až do 8. júla 2011 najmenej dvadsaťšesť telefonických rozhovorov a päť stretnutí v kancelárii Ing. Š.. Taktiež prebiehali intenzívne rozhovory medzi konateľmi uvedenej spoločnosti a Ing. Y. L., najmä ohľadne ich stretnutí s Ing. D. Š.. V rámci týchto rozhovorov a stretnutí obaja obžalovaní žiadali po Ing. Š. zaslanie podkladov pre verejné obstarávanie, na stretnutiach sa dohadovali ponukové ceny, bol dohadovaný presný počet záujemcov o stavebný dozor. Obaja obžalovaní boli podrobne informovaní o priebehu verejného obstarávania, pričom bolo dohadované aj to, aby boli predkladané doklady, ktoré nebudú napadnuteľné. Špecializovaný trestný súd poukázal aj na to, že zo spoločnosti K. spol. s r. o. bolo Ing. Š. zaslaných šesť e-mailových kontaktov, a to presne na spoločnosti, ktoré sa potom zúčastnili verejného obstarávania na stavebný dozor pre objekty inžinierskych sietí a na stavebný dozor pre objekty pozemných stavieb. O aktivite oboch obžalovaných svedčí podľa Špecializovaného trestného súdu aj spor o ponukovú cenu, ktorú poskytla firma Y.-U. a.s., V., keď bola najprv ponúknutá cena 29 700,- eur bez DPH a následne cena 27 900,- eur bez DPH. Taktiež z vykonanej prehliadky iných priestorov a pozemkov v priestoroch spoločnosti K. spol. s r.o. boli nájdené cenové ponuky všetkých uchádzačov o výkon stavebného dozoru, to znamená, že obaja obžalovaní mali prístup k informáciám, ktoré sa mali zistiť oficiálne až pri otvárani obálok. Navyše, vzájomná e-mailová komunikácia bola vedená na súkromný e-mail Ing. D. Š., čo podľa Špecializovaného trestného súdu tiež svedčí o tom, že nešlo o žiadnu oficiálnu komunikáciu. V priestoroch firmy obžalovaných sa ďalej našli aj ponuky na prepracovanie objemovej štúdie a na

prepracovanie projektovej dokumentácie vo vzťahu k administratívnej budove NSK. Z uvedeného je podľa Špecializovaného trestného súdu zrejmé, že obžalovaní Ing. U. L. a Ľ. H. neboli len sprostredkovatelia záujemcov o výkon stavebného dozoru, ktorí, tak ako tvrdili, len zohľadnili prípadných záujemcov a ďalej sa vo veci vôbec neangažovali, pretože z vyššie uvedených dôkazov je zrejmé, že obžalovaní mali od samého počiatku prehľad o priebehu verejného obstarávania, mali prehľad o všetkých cenových ponukách, aktívne sa zúčastňovali na ich prípadnom prepracovaní, a to nepochybne len z toho dôvodu, aby niektorý súťažiteľ mal výhodnejšie podmienky. Z premietnutých obrazovo-zvukových záznamov a telefonických rozhovorov tiež vyplýva, že obaja obžalovaní neboli len pasívnymi pozorovateľmi procesu verejného obstarávania, ale aktívne, či už na žiadosť odsúdenej Ing. D. Š., alebo na žiadosť Ing. Y. L., alebo z vlastnej iniciatívy do tohto procesu vstupovali, so znalosťou veci diskutovali a spoločne prijímali závery, ako ďalej postupovať. Z týchto dôvodov mal Špecializovaný trestný súd za to, že obžalovaní Ing. U. L. a Ľ. H. sa dopustili skutku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Konanie obžalovaného Ing. U. L. a Ľ. H. Špecializovaný trestný súd právne kvalifikoval ako pokračovací prečin machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1 Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Uvedeného trestného činu sa dopustí ten, kto spoločným pokračujúcim konaním v súvislosti s verejným obstarávaním v úmysle zadovážiť inému prospech koná v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o verejnom obstarávaní a dojedná niektorému súťažiteľovi prednosť alebo výhodnejšie podmienky na úkor iných súťažiteľov. Všeobecným záväzným právnym predpisom pre účely verejného obstarávania je zákon č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní v znení neskorších predpisov. V § 9 ods. 4 citovaného zákona je uvedené, že pri zadávaní zákaziek sa musí uplatňovať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov, princíp transparentnosti a princíp hospodárnosti a efektívnosti. Dojednanie inému súťažiteľovi prednosť alebo výhodnejšie podmienky znamená, že tento súťažiteľ je pri vyhodnocovaní účastníkov verejného obstarávania na úkor týchto iných súťažiteľov zvýhodnený. Nepochybne má potom takýto súťažiteľ z protiprávneho konania iných osôb prospech. Obžalovaný Ing. U. L. a obžalovaný Ľ. H. sa aktívne, spôsobom už konštatovaným, zapojili do verejného obstarávania na výkon dvoch stavebných dozorov na stavbe „Administratívna budova NSK.“ Ich záujmom bolo nepochybne to, že v spolupráci s kompetentnými orgánmi NSK, konkrétne s Ing. D. Š. a Ing. Y. L., chceli dojednať konkrétnemu súťažiteľovi, a to spoločnosti Y.-U. a. s., so sídlom v Trenčíne a spoločnosti R. D., s. r. o., so sídlom v Trenčianskych Tepliciach prospech. Toto dosiahli tým, že ponúkli NSK vopred vybraných súťažiteľov, v spolupráci s NSK poskytovali vzorové podklady pre vypracovanie ponúk, dohadovali podmienky spisovania mandátnych zmlúv, kontrolovali a porovnávali ponuky ostatných súťažiteľov a v konečnom dôsledku aj upravovali cenovú ponuku. Naplnili tak skutkovú podstatu pokračovacieho prečinu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1 Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Špecializovaný trestný súd, konajúc v intenciách právneho názoru najvyššieho súdu, sa nestotožnil s právnym názorom prokurátora o tom, že obžalovaní Ing. U. L. a Ľ. H. takýto čin spáchali závažnejším spôsobom konania, ako členovia organizovanej skupiny. Z výrokovej časti rozsudku je zrejmé, že vina obžalovaného Ing. D. preukázaná nebola. Potom nie je možné bez akýchkoľvek pochybností preukázať ani členstvo v organizovanej skupine obom obžalovaným. V zmysle § 129 ods. 2 Tr. zák. organizovanou skupinou sa na účely tohto zákona rozumie spoločenie najmenej troch osôb na účel spáchania trestného činu, s určitou deľbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť sa v dôsledku toho vyznačuje plánovitosťou a koordinovanosťou, čo zvyšuje pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu. V zmysle § 20 Tr. zák., ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchateľia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám. Podľa názoru Špecializovaného trestného súdu je potom dôležité posúdiť mieru organizovanosti páchatel'ov v tom smere, či sa jedná o „prosté“ spolupáchateľstvo alebo ide o konanie členov organizovanej skupiny. V tomto smere Špecializovaný trestný súd uviedol, že prečin machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1 Tr. zák. nemožno spáchať bez súčinnosti minimálne s ďalšími dvoma osobami, bez dohovoru s nimi, bez rozdelenia úloh, bez plánovania týchto úloh a postupov a bez súčinnosti páchatel'ov. Páchatel'ovi tohto trestného činu však možno pričítať závažnejší spôsob konania až vtedy, ak by bolo preukázané, že táto organizovaná skupina na rozdiel od spolupáchateľ'ov konala

nielen v zoskupení najmenej troch osôb, ktoré si spolu delili úlohy, plánovali vzájomnú činnosť, ale že sa určitým spôsobom špecializovali na určité činnosti pri páchaní trestnej činnosti, túto páchali pravidelne a po dlhší čas a nešlo teda o ojedinelé konanie. V danom prípade podľa názoru Špecializovaného trestného súdu išlo v osobách obžalovaných Ing. L. a H. o spolupáchateľov - obaja sa k spáchaniu trestnej činnosti dostali relatívne náhodou, konali ojedinele, dopustili sa jednorazovej machinácie pri verejnom obstarávaní, pri páchaní tejto trestnej činnosti v podstate len spolupracovali a nepochybne preto ich úroveň spolupráce nedosahovala úroveň spolupráce páchatel'ov, ktorí pôsobia ako členovia organizovanej skupiny. Z týchto dôvodov potom Špecializovaný trestný súd konanie obžalovaných Ing. L. a H. právne kvalifikoval v zmysle vyššie uvedeného, pričom zdôraznil, že týmito právnymi úvahami sa riadil aj pri stanovení právnej kvalifikácie v prípade obžalovaného Ing. K. F..

V ďalšej časti odôvodnenia rozsudku Špecializovaný trestný súd uviedol, že prokurátor ďalej kládol za vinu obžalovanému Ing. U. D. spáchanie pokračujúceho zločinu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 2 písm. e) [v spojení s § 138 písm. i)] Tr. zák., ods. 3 písm. a) Trestného zákona sčasti v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. Trestnej činnosti sa mal dopustiť tak, ako je uvedené v oslobodzujúcom výroku rozsudku. V tomto smere Špecializovaný trestný súd konštatoval, že ani po doplnenom dokazovaní v intenciách návrhov prokurátora a právneho názoru najvyššieho súdu, ktoré boli vyššie vyhodnotené, sa nepodarilo bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že skutok spáchal aj obžalovaný Ing. U. D.. Podľa názoru Špecializovaného trestného súdu dôkazy, ktoré boli zadovážené vo vzťahu k Ing. U. D., na všetkých vykonaných hlavných pojednávaniach vo svojej komplexnosti netvoría súvislú niť, ktorá by viedla súd k záveru, že obžalovaný Ing. U. D. sa trestnej činnosti dopustil. Podľa názoru Špecializovaného trestného súdu preto musela byť použitá zásada „v pochybnostiach v prospech obžalovaného.“

Obžalovaný Ing. U. D. spáchanie trestnej činnosti v plnom rozsahu poprel. Priznal, že mal záujem zúčastniť sa verejného obstarávania, a to aj preto, že sa zúčastnil verejného obstarávania v roku 2010 na ten istý predmet činnosti, ktoré vyhrali spoločne so spoločnosťou B. a ktoré bolo zrušené. Je tiež pravdou, že sa kontaktoval s Ing. D. Š. ako aj s Ing. F., ktorých poznal. V žiadnom prípade však neorganizoval a nekoordinoval jednotlivé postupy tak, aby sa úspešným víťazom verejného obstarávateľa pre externého obstarávateľa stala spoločnosť E.. Rovnako ako v prípade obžalovaných Ing. U. L. a L. H. Špecializovaný trestný súd aj vo vzťahu k tomuto obžalovanému konštatoval, že odsúdená Ing. D. Š. využila svoje právo a odmietla vypovedať, pričom odsúdený Ing. Y. L. nepotvrdil, že by sa obžalovaný Ing. U. D. trestnej činnosti uvedenej v obžalobe dopustil. Rovnako tak Špecializovaný trestný súd konštatoval, že tieto skutočnosti nevyplývajú z výpovede žiadnych svedkov, ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní, resp. ktorých výpovede boli prečítané, ani žiadnym listinným dôkazom nebola preukázaná trestná činnosť Ing. U. D.. Z výsledkov všetkých prehliadok iných priestorov a pozemkov, vrátane prehliadky samotnej spoločnosti U. s.r.o., neboli získané žiadne dôkazy, ktoré by usvedčovali Ing. U. D.. Ak boli zadovážené ďalšie listinné dôkazy, tieto sa vôbec nevzťahovali k uvedenej trestnej činnosti, resp. neboli podstatné k skutkovému tvrdeniu obžaloby.

Ani z vyhodnotenia obrazovo-zvukových záznamov a telekomunikačnej prevádzky nie je podľa názoru Špecializovaného trestného súdu možné bez pochybností konštatovať, že Ing. U. D. sa trestnej činnosti tak, ako je uvedená v obžalobe, dopustil. Pokiaľ obžalovaný 21. septembra 2011 navštívil v kancelárii Ing. Š.K., bol iba informovaný o stave podpisu zmluvy vo veci E., pričom sa sám obžalovaný vyjadril, že takúto zmluvu by tiež nepodpísal, pretože vo vzťahu k spoločnosti E. by to bolo likvidačné. Jediná zmienka, že „ide o to, aby to stavala firma U.“, čo bolo povedané obžalovaným Ing. F. pri rozhovore s Ing. Š. dňa 26. septembra 2011, Špecializovaný trestný súd nepresvedčilo o vine obžalovaného Ing. U. D.. Táto zmienka podľa názoru Špecializovaného trestného súdu vôbec nepotvrdzuje konanie obžalovaného v intenciách skutkovej vety vo vzťahu k jeho osobe, nepovedal ju obžalovaný Ing. D.F., ale obžalovaný Ing. F. a v neprítomnosti obžalovaného Ing. D.. Taktiež tvrdenie obžalovaného Ing. F., že spolupracuje podľa názoru prokurátora s Ing. D. (v prepise záznamu je s „korupčikom“), že sa to všetko má vysvetliť Ing. L., a že mal podľa tvrdenia Ing. F. mu Ing. D. povedať, že je neschopný a že keby tam ostala D., bolo by to najlepšie, nezmenil názor Špecializovaného trestného súdu. Obžalovaný Ing. D. sa priznal, že mal eminentný záujem na tom, aby jeho firma U. získala zákazku na výstavbu

novej budovy ÚNSK, avšak táto skutočnosť podľa Špecializovaného trestného súdu bez ďalšieho neznamena, že to vykonával tak, ako je uvedené v obžalobe prokurátora. Zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplýva, že obžalovaný Ing. U. D.Č. participoval v organizovanej skupine alebo ako spolupáchateľ na verejnom obstarávaní v súvislosti so získaním zákazky na výstavbu Administratívnej budovy NSK a rovnako tak nebolo podľa názoru Špecializovaného trestného súdu nebolo preukázané, že by sa Ing. D. s niekým dohadoval, stretával a stanovoval konkrétne podmienky, za ktorých má prebehnúť verejné obstarávanie. Taktiež nebolo preukázané, že sa obžalovaný Ing. U. D. podieľal na poskytovaní vzorových podkladov pre vypracovanie ponúk, na zámenách a účelových úpravách cenových ponúk, na dohadovaní podmienok spísania mandátnej zmluvy. V konečnom dôsledku Špecializovaný trestný súd konštatoval, že skutočnosť, že Ing. U. D. mal vážny záujem na získanie zákazky pre spoločnosť U., nezakladá bez ďalšieho jeho trestnoprávnu zodpovednosť za trestný čin, pre ktorý bola podaná obžaloba.

Špecializovaný trestný súd sa stotožnil s názorom najvyššieho súdu, ktorý naznačil, že Ing. D. mohol byť „mužom v pozadí“ a že pôvodné vyhodnotenie dôkazov vo vzťahu k Ing. D. viedlo prvostupňový súd k takmer absurdnému záveru o nevine tohto obžalovaného s poukazom na to, pre koho teda mali páchatelia Ing. L., Ing. Š. a Ing. F., ktorí sa de facto doznali, takto konať. V tejto súvislosti Špecializovaný trestný súd dodal, že v prípade Ing. Y. L. a Ing. D. Š. súd schválil dohodu o vine a treste a Ing. K. F. urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal. Navyiac odsúdený Ing. L. vo svedeckej výpovedi neusvedčil obžalovaného Ing. D. zo spáchania trestnej činnosti a Ing. Š. a Ing. F. využili svoje právo a odmietli vypovedať. Špecializovaný trestný súd v tejto súvislosti uviedol, že vo vzťahu k týmto trom páchatelom trestnej činnosti nebolo vykonané vzhľadom na ich procesný postup žiadne dokazovanie viny alebo nevinu, naopak bolo vykonané rozsiahle dokazovanie vo vzťahu k Ing. U. D., ktorého výsledky Špecializovaný trestný súd vyhodnotil vyššie uvedeným spôsobom. Keďže vo vzťahu k obžalovanému Ing. U. D. bol Špecializovaný trestný súd v dôkaznej núdzi, v zmysle zásady „in dubio pro reo“ rozhodol, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný a preto Ing. U. D. v zmysle § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

II.

O d v o l a n i a
a vyjadrenia k nim

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor i obžalovaní Ing. U. L., Ľ. H. a Ing. K. F..

Prokurátor podal odvolanie v neprospech všetkých štyroch obžalovaných, a to vo vzťahu k výroku o oslobodení obžalovaného Ing. U. D. spod obžaloby pre chyby v rozsudku bez vysporiadania sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a pre pochybnosti o správnosti vyhodnotenia skutkových zistení a vo vzťahu k výrokom o odsúdení obžalovaných Ing. K. F., Ing. U. L. a Ľ. H. pre nesprávne právne posúdenie skutkových zistení porušením Trestného zákona podľa § 129 ods. 2 Tr. zák.

Podané odvolanie odôvodnil prokurátor podaním zo 17. októbra 2017, doručeným Špecializovanému trestnému súdu 19. októbra 2017, v ktorom vo vzťahu k oslobodzujúcej časti rozsudku týkajúceho sa obžalovaného Ing. U. D. prokurátor uviedol, že prvostupňový súd napriek doplnenému dokazovaniu v zmysle inštrukcií najvyššieho súdu, ako aj rozsiahleho vyhodnoteniu a posúdeniu preukazovaných skutočností zo strany prokurátora, nevzhladol žiadne dôkazy, ktoré by nasvedčovali, že sa mal aj obžalovaný Ing. U. D. dopustiť žalovanej trestnej činnosti. Prvostupňový súd vyslovil záver o tom, že zmanipulovanie tendra na externého obstarávateľa pri príprave výberu zhotoviteľa stavby administratívnej budovy NSK pre firmu U., s.r.o. neznamena, že sa na žalovanej trestnej činnosti zúčastnil aj obžalovaný Ing. U. D., ktorý bol v tom čase jediným majiteľom a štatutárnym zástupcom firmy U., s.r.o.

Vo vzťahu k námietkam obhajcu obžalovaného Ing. U. D., predneseným počas záverečnej reči, prokurátor uviedol nasledovné - vo vzťahu k námietke obhajcu, že vyšetrovanie bolo vykonané

nezákonným spôsobom, pretože uznesenie o vznesení obvinenia Ing. U. D.F. nebolo podložené žiadnym dôkazom na právnu kvalifikáciu podľa § 266 ods. 3 písm. a) Tr. zák. prokurátor uviedol, že uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia z 24. mája 2012 je dostatočne odôvodnené a podrobne poukazuje na zabezpečené dôkazy o naplnení všetkých znakov skutkovej podstaty podľa § 266 ods.1, ods. 2 písm. e) v spojení s § 138 písm. i), ods. 3 písm. a) Tr. zák. Bolo jednoznačne zistené a potvrdené už pri vznesení obvinenia, že sa pripravuje verejné obstarávanie za účelom výberu zhotoviteľa na výstavbu budovy Úradu NSK, a to aj po odsúhlasení zámeru takej investičnej akcie do 10 mil. Eur, a že sa vykonal zmanipulovaný a protiprávny tender na určenie externého obstarávateľa, ktorý mal vybrať ako zhotoviteľa firmu U., s.r.o. Pri objeme zákazky je podľa prokurátora jasný predpoklad spôsobenia neoprávneného prospechu viac ako 133.000,- eur pri získaní takej zákazky. Uvedený, dostatočne odôvodnený, predpoklad v zmysle § 206 ods. 1 Tr. por. sa podľa prokurátora aj potvrdil v rámci vyšetrovania vykonaným znaleckým skúmaním. Už pri oznámení obvinenia bol obžalovaný Ing. U. D. konfrontovaný so záznamami zabezpečenými informačno-technickými prostriedkami v priebehu trestného stíhania. Hoci sa obžalovaný vo svojej výpovedi k trestnej činnosti nepriznal, potvrdil v nej stretávanie sa s ďalšími obvinenými osobami v súvislosti s inkriminovaným prejednáványm skutkom a vedomé spoločné komunikovanie o konkrétnych podstatných okolnostiach. K odsúdenému Ing. L. uviedol, že sa ho na to pýtal a ten mu hovoril, že spraví všetko, čo sa dá, s obžalovaným Ing. F. sa bavil o verejných obstarávaníach a s odsúdenou Ing. Š. sa stretával, keď si chodil po súťažné podklady. Pred sudcom pre prípravné konanie sa vyjadril, že možno, ak by vyhrali tú zákazku k niečomu by prišlo. Z uvedeného podľa prokurátora vyplýva, že plánovaný výber firmy U., s.r.o. za zhotoviteľa v pripravovanom externom obstarávaní nebol bez vedomej účasti a súčinnosti obžalovaného Ing. D., ale dalo by sa dôvodne predpokladať, že bude aktérov za to aj odmeňovať.

K námietke obhajcu, že žiadnym spôsobom nebola preukázaná vzájomná dohoda obžalovaných D., F., odsúdeného L. a odsúdenej Š., prokurátor uviedol, že z obsahu vykonaných dôkazov založených na záznamoch prehratých na hlavnom pojednávaní v dňoch 3. marca 2016, 4. marca 2016, 9. októbra 2017 a 10. októbra 2017 jednoznačne vyplývajú, a to jednotlivo ako aj v ich súhrne, dostatočné skutočnosti preukazujúce organizovanú trestnú činnosť medzi menovanými konajúcimi za vyhlasovateľov verejnej súťaže a za „úspešného“ uchádzača o externé verejné obstarávanie, vybraného vykonanými machináciami. Skutočnosťami preukázanými z ich stretnutí pri manipulovaní verejného obstarávania vykonávaného Úradom NSK v súvislosti s výstavbou Administratívnej budovy Úradu NSK je podľa prokurátora potvrdená vzájomná dohoda medzi uvedenými aktérmi skutku o vopred určenom víťazovi nielen externého obstarávateľa alebo aj externého výberu zhotoviteľa.

Samotnú vedomú účasť Ing. D. v skupine osôb, vytvorenej s Ing. L., Ing. Š. a Ing. F., pri organizovaní a pripravovaní obstarávania zhotoviteľa budovy a jeho postavenie v nej potvrdzujú podľa prokurátora konkrétne rozhovory s obžalovaným Ing. F. z 8. augusta 2011 (č.l. 7287, hovor č. 2698) ohľadom dohodnutého stretnutia k inkriminovanej mandátnej zmluve, z 10. augusta 2011 (č.l. 7288, hovor č. 2833) ohľadom výsledku prerokovania úpravy zmluvy k jej sporného textu, s odsúdeným Ing. L. z 22. augusta 2011 (č.l. 7302, hovor č. 3599) ohľadom dohody o stretnutí, ako aj realizované stretnutia obžalovaného Ing. D. s odsúdenou Ing. Š. a obžalovaného Ing. F. s odsúdenou Ing. Š.. Odsúdenú Ing. Š.Ú. v jej kancelárii navštívil osobne obžalovaný Ing. D. v sledovanom období dňa 21. septembra 2011 k prediskutovaniu verejného obstarávania (č.l. 7336 - 7341, DVD č.l. 7117B), pri ktorom okrem iného obžalovaný Ing. D. uviedol, že „musíme dokončiť to čo sa deje a dokončíme to tak, že teda všetko .. sa sformuje“, čím mal podľa prokurátora určite na mysli externé verejné obstarávanie.

Pri zaznamenanom stretnutí s Ing. Š. obžalovaný Ing. F. 18. júla 2011, (č.l. 7281 - 7286, DVD č. I. 7122A, na hlavnom pojednávaní prehratý čas od 9.54 do 10.07 h) vysvetľoval vzniknuté prekážky výkonu externého obstarávania, pričom uviedol, že „Ja roky spolupracujem s D., pomáhame si, ja som, moja firma, veľmi dobre s ním vychádzam.“ „Tak mu hovorím, pán inžinier nehnevajte sa, ja sa rozhodnem, ale po tomto všetkom teraz...“ „Skús to vysvetliť pánu inžinierovi L., že veľmi ma to mrzí. Už len za to, že som sa mu neozval.“ „Nie, nevolal som mu. Chcel som najprv s tebou, že keďže si tak láskavá, vysvetli mu, že po, a j s pánom D. som rozprával. Nie nemôžem to urobiť.“

Obžalovaný Ing. F. dňa 26. septembra 2011 (č.l. 7341 - 7365, DVD č.l. 7117B, na hlavnom pojednávaní prehratý čas od 08:51 do 09:04 h) pri rozhovore s Ing. Š. o potrebe získania náhrady za seba v získanej zákazke externého obstarávania uviedol, že

„bol som za D.“;

„som to dneska otvorene povedal D.... D. mi nato hovorí, že ten vlak je už rozbehnutý....hovorím mu, pán inžinier, jaký by ste mali názor, keby som oslovil D.. On bol s tým nadšený. A tvrdí, že nič rozumnejšie voči vzťahom tu... na úrade“

„D.Í. mi hovorí, že otázka peňazí nie je, lebo vieme o čo ide... ide o to, že aby to stavala U.“

„aj na takú tému, pozor, že to bude firme U.“

V monitorovanom pokračovanom rozhovore o uvedenej téme v kancelárii Úradu NSK s odsúdenou Ing. Š. obžalovaný Ing. F. dňa 27. septembra 2011 (č.l. 7370 -7379, DVD č.l. 7117B, na hlavnom pojednávaní prehratý čas od 09:46 do 09:49 h) uviedol, že

- „no bol som za pánom D.... a on mi hovorí, ale pán

vy ste neschopný. A vy na ňu neviete nejako zapôsobiť? Tá D. by bola najlepšia“

S poukazom na vykonané dôkazy považuje prokurátor jednoznačne za preukázané spolčenie obžalovaného Ing. D. s hlavnými aktérmi žalovanej trestnej činnosti. Podľa názoru prokurátora sa vykonaným dokazovaním nepodarilo len preukázať, že by Ing. D. mal významný dosah na realizáciu predstieraných verejných obstarávaní na výkon stavebného dozoru pre inžinierske stavby a pozemné práce, ale toto zistenie už prokurátor zohľadnil v svojej záverečnej reči, keď vyhodnotil preukázané skutočnosti o účasti obžalovaného Ing. D. iba v zoskupení osôb s Ing. Š., Ing. L. a Ing. F. v časti zmanipulovaného verejného obstarávania pre mandatára k obstaraniu zhotoviteľa, ktoré predstavuje prípravu k zločinu založeného na realizácii externého obstarávateľa pre výber zhotoviteľa administratívnej budovy Úradu NSK (druhý odsek obžaloby). Z uvedeného dôvodu - nepreukázania spojitosti a ovplyvňovania s ostatnými dvomi zmanipulovanými verejnými obstarávaniami na výkon stavebných dozorov - prokurátor v záverečnom návrhu upustil od pokračovacieho charakteru trestného činu vo vzťahu k obžalovanému Ing. D..

V nadväznosti na predchádzajúce právoplatné odsúdenie Ing. Š. a Ing. L. za uvedenú trestnú činnosť, ako aj na rozhodnutie prvostupňového súdu o prijatí prehlásenej viny obžalovaným Ing. F. je podľa názoru prokurátora potrebné prihliadnuť na tieto súdne rozhodnutia aj pri posudzovaní viny obžalovaného Ing. U. D., pretože považuje za nepochybne preukázanú skutočnosť, že práve obžalovaný Ing. F. mal vykonať externé obstarávanie v prospech firmy Ing. D.. Takéto závery už vyplývajú z vykonaných dôkazov, a to okrem prehratých zaznamenaných hovorov aj z obsahu listín o úspešnej spoluúčasti firmy U. na predchádzajúcom verejnom obstarávaní k výstavbe administratívnej budovy (ďalej aj „AB“) Úradu NSK, zaistených v priestoroch obydlija Ing. Š., kancelárie Úradu NSK, ako aj firmy U..

Medzi ďalšie takéto vykonané dôkazy vo forme listín patria podľa prokurátora popri prečítaných svedeckých výpovediach oslovených uchádzačov bez nejakého enormného záujmu o externé obstarávanie, najmä mandátne zmluvy medzi E. a NSK o získaní zákazky pre externé obstarávanie zhotoviteľa k vyhotoveniu uvedenej stavby, dokumenty vystavené k prepracovaniu projektovej dokumentácie od tej istej architektonickej kancelárie (záznam z rokovania - č.l. 6515 - 6520, výzvy na cenové ponuky č.l. 6522- 6531), ako aj k vyhláseniu verejného obstarávania na zhotoviteľa AB predbežným oznámením z 26. októbra 2011 (č.l. 4779) a doklady k externému obstarávaniu (č.l. 5429 - 5436), ale aj emailová komunikácia pracovníkov Úradu NSK k zmluve s konzorciom B./U..

Z týchto vykonaných kľúčových dôkazov, ktoré podľa názoru prokurátora prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil, vyplýva odôvodnený záver, že obžalovaný Ing. U. D. si svojim úmyselným konaním v rámci svojho začlenenia v organizovanej skupine dojednal v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní v pripravovanom externom obstarávaní, pre získanie ktorej zákazky bola v zmanipulovanom tendri vopred určená firma E., s.r.o., prednosť pred inými potencionálnymi súťažiteľmi určením firmy

U., s.r.o., za zhotoviteľa stavby administratívnej budovy Úradu NSK, čím boli naplnené všetky zákonné znaky podľa § 266 ods. 1, ods. 2 písm. e) [v spojení s § 138 písm. i)], ods. 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods.1 Tr. zák. Pokiaľ obhajca obžalovaného Ing. D. vo svojej záverečnej reči také okolnosti namietal, prokurátor k tomu doplnil, že konanie obžalovaného Ing. D. spolu s ostatnými spoluaktérmi v danom verejnom obstarávaní dospelo do štádia pripravovania externého verejného obstarávania s jeho vopred dohodnutým víťazom pre zhotovenie administratívnej budovy v hodnote okolo 10 miliónov Eur, čo podľa neho nasvedčuje činnosti založenej na úmyselnom organizovaní zločinu, zadovážovaní a prispôsobovaní prostriedkov na jeho spáchanie, v spolčení, objednávaní alebo v inom úmyselnom vytváraní podmienok na jeho spáchanie a nedošlo ani k jeho pokusu ani k dokonaniu.

Podľa prokurátora navyše obhajca obžalovaného Ing. U. D.Č. uvádzal nesprávnosti v tom, že firma U., s.r.o. nebola schopná získať takúto zákazku, pretože v rámci doplnenia dokazovania boli vykonané dôkazy vzťahujúce sa k inkriminovanému obdobiu, o účasti na predchádzajúcom výbere dodávateľa predmetnej stavby pre konzorcium B./U. a k prezentovaniu obratu firmy U. (č.l. 8146) a jej postaveniu medzi stavebnými firmami, ako aj jej referenciám a získanému objemu zmlúv firmou U. vo výške 8 mld. Sk (súbor bla-bla tap.xls).

Podľa názoru prokurátora obhajca obžalovaného vo svojej záverečnej reči zavádzal súd, ak tvrdil, že nebolo preukázané, že by bola vykonaná zmena projektovej dokumentácie alebo výkaz výmer. Prokurátor pritom poukázal na vyššie uvedené skutočnosti nielen z doplneného dokazovania, ale aj na to, že už z vykonaného znaleckého posudku vyplýva, že podkladom pre jeho vykonanie bola okrem iného zmenená projektová dokumentácia z októbra 2011, ako aj k tomu vydaný výkaz a výmer z 25. januára 2012. Hoci je obdobie žalovaného skutku ohraničené na obdobie od marca do septembra 2011, práve do tohto časového obdobia spadá aj lehota, počas ktorej boli tieto doklady vypracované a vydané, čo podľa prokurátora nasvedčuje tomu, že sa nepochybné pripravovali podklady pre vykonanie verejného obstarávania na výber zhotoviteľa stavby administratívnej budovy ÚNSK po všetkých stránkach, a to nielen výber externého obstarávateľa pre určenie dodávateľa stavby, ale aj vydanie novej projektovej dokumentácie s náležitým výkazom - výmerom.

Prokurátor preto považuje za nepochybné preukázané, že na predmetnej žalovanej organizovanej trestnej činnosti v súvislosti s výberom externého obstarávateľa za účelom pripravovaného výberu zhotoviteľa participoval jednoznačne aj obžalovaný Ing. U. D..

Vo vzťahu k výrokom odsudzujúcej časti rozsudku týkajúcim sa obžalovaných Ing. K. F., Ing. U. L. a E. H. prokurátor namietol právnu kvalifikáciu uvedenú v napadnutom rozsudku u všetkých troch obžalovaných, vo vzťahu k určeniu ich súčinnosti vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 k § 266 Tr. zák.

Obzvlášť u obžalovaného Ing. K. F., ktorý sa podľa odsudzujúceho rozsudku dopustil žalovanej trestnej činnosti spolu s už odsúdenými Ing. D. Y. a Ing. Y. L. (ktorí boli rozsudkom toho istého senátu zo dňa 10. novembra 2015, sp. zn. BB-4T 27/15, odsúdení za pokračovací zločin machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe vo forme organizovanej skupiny) a ktorý k trestnému činu s právnou kvalifikáciou podľa § 266 ods.1, ods. 2 písm. e) v spojení s § 138 písm. i), ods. 3 písm. a) Tr. zák. na hlavnom pojednávaní dňa 19. novembra 2015, po prednese obžaloby priznal vinu svojim vyhlásením podľa § 257 ods.1 písm. b) Tr. por., ktoré napokon senát Špecializovaného trestného súdu bezodkladne svojim uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal. Z tohto dôvodu sa prokurátor domnieva, že vyhlásený rozsudok z 11. októbra 2017 vo vzťahu k obžalovanému Ing. K. F., rozdielne od predchádzajúceho právoplatného odsúdenia spoluaktérov ako aj od svojho prijatia vyhlásenej viny, nerešpektuje jednotu a harmonizáciu rozhodovania súdu pri aplikácii zákona, a je teda nesprávne a svojvoľné.

S poukazom na uvedené skutočnosti by preto prvostupňový súd podľa názoru prokurátora mal tohto obžalovaného uznať za vinného s právnou kvalifikáciou v zmysle vinou priznaného žalovaného trestného činu, len s tým rozdielom, že vzhľadom na nepreukázané pričinenie sa obžalovaného Ing. K. F. pre

machinácie verejných obstarávaní spojených s výkonom stavebného dozoru nemá taký zločin v štádiu prípravy u neho ani sčasti pokračovací charakter. Z uvedeného dôvodu sa podľa prokurátora dá aj súhlasiť s iným trestom, ako u odsúdených Ing. Š. a Ing. L., účastných v oboch druhoch verejných obstarávaní. Po zhodnotení všetkých preukázaných skutočností a okolností prípadu, ako aj osoby obžalovaného, sa prokurátor stotožnil s trestom uloženým obžalovanému Ing. K. F. napadnutým rozsudkom, pričom vzhľadom na to, že skutkový stav týkajúci sa obžalovaného Ing. K. F. bol v napadnutom rozsudku správne zistený a preukázaný, sa prokurátor domnieva, že vyššie uvedené pochybenie prvostupňového súdu môže napraviť novým rozhodnutím o vine a o treste aj odvolací súd.

Vo vzťahu k obžalovaným Ing. U. L. a Ľ. H. považuje prokurátor vykonaným dokazovaním za dostatočne preukázané, že títo sa dopustili úmyselného a vedomého konania v rámci plánovitej, koordinovanej a rozdelenej činnosti s odsúdenou Ing. D. Š. a odsúdeným Ing. Y. L. ako vedúcimi členmi organizovanej skupiny založenej na vykonaní zmanipulovaných verejných obstarávaní pre výber dodávateľov stavebného dozoru na pripravovanej stavbe administratívnej budovy Úradu NSK z obstaraných firiem ako uchádzačov a ich cenových ponúk. Prokurátor je toho názoru, že z dôkazov získaných o protiprávnom konaní obžalovaných Ing. U. L. a Ľ. H., a to najmä z telefonických hovorov s Ing. Y. L. a obrazovo-zvukových záznamov zo stretnutí s Ing. D. Š., ako aj zo zaistených dokladov pri prehliadke firmy K., jednoznačne vyplýva naplnenie všetkých znakov trestnej činnosti koordinovanej a plánovitej po určitý čas pri machináciách na dvoch verejných obstarávaníach pre výkon stavebných dozorov, ktoré boli vykonané samostatne a oddelene od zmanipulovaného tretieho tendra na externého obstarávateľa k výberu zhotoviteľa. Preto aj pri doplnení dokazovania bolo potvrdené, že obžalovaní Ing. U. L. a Ľ. H. tvorili osobitnú organizovanú skupinku „iba“ s odsúdenou Ing. D. Š. a odsúdeným Ing. Y. L., a teda nebola preukázaná ich súčinnosť vo forme spolupáchateľstva, a to aj s ohľadom na ich preukázanú nespojitosť s konaniami obžalovaných Ing. F. a Ing. D.. Na základe náležité zisteného skutkového stavu týkajúceho sa aj týchto dvoch obžalovaných má prokurátor za to, že s poukazom na predchádzajúce odsúdenie a uloženie trestu obžalovaným Ing. U. L. a Ľ. H. rozhodnutím prvostupňového súdu z 15. apríla 2016 môže aktuálne pochybenie prvostupňového súdu napraviť novým rozhodnutím o vine a o treste už odvolací súd.

Na základe uvedených skutočností prokurátor navrhol, aby najvyšší súd ako druhostupňový súd v odvolacom konaní

I. podľa § 321 ods. 1 Tr. por. uznesením zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp.zn. 4T 27/2015, z 11.10.2017, v úplnom rozsahu

II. podľa § 322 ods.1, ods. 4 písm. a) Tr. por. uznesením vrátil vec týkajúcu sa obžalovaného Ing. U. D. súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol

III. podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozsudkom rozhodol tak, že sa za skutok popísaný v obžalobe s nahradením mena osoby Ing. U. D. anonymizovaným údajom obžalovaný Ing. K. F. uznáva za vinného zo spáchania zločinu machinácií pri verejnom obstarávaní alebo verejnej dražbe v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 k § 266 ods. 1, ods. 2 písm. e) v spojení s § 138 písm. i), ods. 3 písm. a) Tr. zák., za čo sa mu ukladá trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky a zároveň uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a obmedzenie, ktoré spočíva v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré boli jeho spolupáchateľmi, a to s Ing. D. Š., a s Ing. Y. (správne má byť Y., pozn.) L. PhD., a súčasne uložiť trest zákazu činnosti - vykonávať činnosť odborne spôsobilej osoby v trvaní 4 roky a obžalovaní Ing. U. L. a Ľ. H. sa uznávajú za vinných zo spáchania pokračovacieho zločinu machinácií pri verejnom obstarávaní alebo verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 2 písm. e) v spojení s § 138 písm. i) Tr. zák., za čo sa im jednotlivo ukladá trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky.

Po doručení písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku prokurátor doplnil odôvodnenie podaného odvolania podaním z 12. decembra 2017, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s názorom prvostupňového

súdu, uvedenom v odôvodnení písomne vyhotoveného rozsudku o tom, že „dôkazy, vykonané na všetkých hlavných pojednaniach netvorí súvislú niť, ktorá by viedla súd k záveru, že obžalovaný Ing. D. sa trestnej činnosti dopustil.“, pretože zastáva práve opačné stanovisko, a to, že všetky vykonané dôkazy tvoria súvislú a logicky na seba nadväzujúcu reťaz skutkových okolností nepochybne preukazujúcich záver, že sa obžalovaný Ing. D. mal dopustiť organizovanej trestnej činnosti v postavení návodcu a organizátora. Prokurátor sa domnieva, že práve menovaný obžalovaný je ten „muž v pozadí“, o ktorom sa zmieňuje najvyšší súd, ako aj prvostupňový súd, pri realizovaní aktivít, pre ktoré boli právoplatne odsúdení vtedajší zodpovední pracovníci Úradu Nitrianskeho samosprávneho kraja (NSK) na vedúcich pozíciách - Ing. D. Š. a Ing. Y. L., a ku ktorým Ing. K. F. po prednese obžaloby vyhlásil svoju vinu. Prokurátor v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že aj prvostupňový súd považoval za nesporne preukázané, že obžalovaný Ing. U. D. predstavoval a zastupoval firmu U., s.r.o., významnú stavebnú firmu v regióne Nitra, a že mal opakovaný záujem o získanie zákazky na výstavbu Administratívnej budovy NSK pre menovanú obchodnú spoločnosť.

Prokurátor považuje za jednoznačne preukázané to, že účasť obžalovaného Ing. U. D. v žalovanej organizovanej trestnej činnosti je potvrdená z prehratých obrazovo-zvukových záznamov a telefonických odposluchov týkajúcich sa nielen samotného obžalovaného Ing. D., ale aj obžalovaného Ing. F. a odsúdených Ing. L. a Ing. Š. (na čo bližšie poukázal v podaní zo 17. októbra 2017). K tomu dodal, že na hlavnom pojednaní bol prehratý záznam stretnutia Ing. Š. s obžalovaným Ing. F. z 18. júla 2011, (z DVD č. I. 7122A), v čase od 9.54 do 10.07 h, v ktorom je počuť „roky spolupracujem s D., pomáhame si“ a teda zo strany prvostupňového súdu v odôvodnení rozsudku na str. 35 nie je správne použité slovo „Korupčikom“ (čo je síce uvedené v prepise záznamu pri uvedenej časti rozhovoru, tento však ani nebol vykonaný na hlavnom pojednaní ako dôkaz prečítaním a podľa prokurátora zjavne obsahuje písársku nesprávnosť, keďže v iných prepisoch sa takéto slovo už vôbec nenachádza), a v prípade nejasností z počutia prehrateho slova má súd možnosť túto pochybnosť dodatočne odstrániť, napr. znaleckou expertízou. V logickom a gramatickom spojení zaznamenaného a vyjadreného rozhovoru s ostatnými vetnými spojeniami a ostatnými hovormi je jednoznačne preukázané, že v rozhovore sa tu spomína slovo D. ako meno obžalovaného Ing. U. D., a že týmto rozhovorom, ako aj ďalšími medzi obžalovaným Ing. F. a odsúdenou Ing. Š. o referovaní postupu obžalovanému Ing. D. a presadzovaní záujmu, aby zákazku získala firma U., sa preukazuje samotné jeho objednanie si zmanipulovaného tendra na získanie nadlimitnej zákazky, a teda aktívna účasť v organizovanej skupine. Za ďalší priamy dôkaz považuje prokurátor ingerencie obžalovaného Ing. D. pri realizácii verejného obstarávania pre zabezpečenie externého obstarávateľa známe z jeho telefonických a osobných kontaktov s ostatnými aktérmi skutku za účelom presadenia, aby sa firma E., s.r.o, za ktorú konal a vystupoval obžalovaný Ing. F., stala a zostala externým obstarávateľom pre určenie firmy U. za dodávateľa stavby budovy.

Z tohto dôvodu dospel prokurátor k rovnakému záveru ako odvolací súd, a síce že záver prvostupňového súdu o nevine Ing. D. je absurdný, a to s poukazom na to, že je aj na voči nemu žalovanej organizovanej trestnej činnosti nepochybne preukázaná vina Ing. L., Ing. Š. a Ing. F. z predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia o odsúdení Ing. L. Ing. Š.K. a zo súdom prijatého vyhlásenia obž. Ing. F. o jeho vine. Na základe uvedených skutkových okolností, s poukazom na vykonané rozsiahle dokazovanie je podľa prokurátora nepochybný záver o tom, že Ing. D. mal vážny záujem na získaní predmetnej zákazky pre firmu U., ktorá už v predchádzajúcom verejnom obstarávaní bola v rámci združenia s inou spoločnosťou vybraná za zhotoviteľa stavby administratívnej budovy, a s takým motívom zosnoval zmanipulovaný tender na získanie takej verejnej zákazky pre jeho firmu, pričom tento bol zorganizovaný a zrealizovaný samostatne na obstaranie externého obstarávateľa pre určenie úspešného zhotoviteľa inkriminovanej výstavby a samostatne na výkon stavebných dozorov.

Vo vzťahu k odsudzujúcej časti týkajúcej sa obžalovaného Ing. K. F. prokurátor uviedol, že nesúhlasí so záverom prvostupňového súdu o tom, že nepreukázanie členstva obžalovaným Ing. U. D., E. H. a Ing. U. L. v organizovanej skupine je v zmysle zásady beneficium cohaesionis na prospech aj obžalovanému Ing. K. F.. Pozornosti súdov podľa prokurátora uniklo, že už aj samotná konštrukcia náležité zisteného skutku, dostatočne popísaného v obžalobe a prevzatého prvostupňovým súdom do odsudzujúcej časti

do rozsudku v nezmenenej podobe, vychádza z výsledkov vykonaného vyšetrovania o zorganizovaní a realizovaní zmanipulovaných dvoch verejných obstarávaní na určenie vykonávateľov dvoch stavebných dozorov a jedného tendra na výberové určenie externého obstarávateľa pre vykonanie externého obstarávania k zabezpečeniu zhotoviteľa stavby.

Prokurátorom bola pritom podaná obžaloba na štyri obvinené osoby súčasne s návrhom na schválenie dohody o vine a o treste uzavretej medzi dvomi obvinenými osobami a prokurátorom. Na základe právoplatného odsúdenia Ing. L. a Ing. Š. pre organizovanú trestnú činnosť identickú so žalovanou organizovanou trestnou činnosťou a uznanie viny obžalovaným Ing. F. sa preto javí záver súdu o použití zásady beneficium cohaesionis pri neuznaní členstva v organizovanej skupine dvojice obžalovaným H. a Ing. L., so súčasným oslobodením obžalovaného Ing. D. spod obžaloby prokurátora, za nedostatočné a nesprávne, čo je iný postup prvostupňového súdu ako pri predchádzajúcom odsudzujúcom rozsudku bez zistenia nejakej skutkovej okolnosti.

S poukazom na uvedené právoplatné odsúdenia dvoch osôb prokurátor považuje úvahu najvyššieho súdu o tom, že „ak by nebola preukázaná vina Ing. D., by nebolo možné preukázať ani členstvo v organizovanej skupine Ing. U. L. a E. H.“ za zmatečnú, nelogickú a nesprávnu. S poukazom na už súdom prijaté vyhlásenie viny obžalovaného Ing. F., ako aj pre ten istý skutok vo vzťahu k iným spoluobžalovaným vykonané dokazovanie a právoplatné odsúdenie ďalších dvoch osôb, preto považuje účasť obžalovaného Ing. F. v organizovanej skupine za nepochybne preukázanú, a to vzájomne koordinovaným a plánovaným realizovaním tendra, spôsobom dohadovania priebehu procesu verejného obstarávania po určitý čas a s rozdelením úloh pre viac ako tri osoby, najmä na výber externého obstarávateľa ako nevyhnutného predpokladu pre pripravované vykonanie výberu vopred určeného podnikateľského subjektu za víťaza tendra.

Vo vzťahu k odsudzujúcej časti rozsudku týkajúcej sa obžalovaných Ing. U. L. a E. H. prokurátor namietol záver súdu o tom, že vina Ing. D. nebola preukázaná, a preto nie je možné bez akýchkoľvek pochybností preukázať členstvo obžalovaných E. H. a Ing. U. L. v organizovanej skupine. Prvostupňový súd podľa prokurátora zjavne prehliadol tú skutočnosť, že konanie oboch obžalovaných je úzko späté s konaním už odsúdených Ing. L. a Ing. Š., a to rozdelením úloh, koordinovaním a plánovaním spoločného postupu pri zabezpečovaní podkladov pre vypracovanie cenových ponúk, pri zámenách a účelových úpravách cenových ponúk a obstaraní cenových ponúk pre verejné obstarávania stavebných dozorov. Z uvedeného dôvodu tu sú už minimálne dvaja členovia organizovanej skupiny, a každý jeden z menovaných obžalovaných dopĺňajú potrebný minimálny počet osôb na existenciu organizovanej skupiny.

S poukazom na uvedené prokurátor naďalej zotrval na svojom odvolaní a navrhol, aby mu odvolací súd vyhovel v plnom rozsahu.

K odvolaniu prokurátora sa podaním z 5. decembra 2017 vyjadril obžalovaný Ing. U. D. prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Jozefa Slišku. Vo svojom vyjadrení uviedol, že s podaným odvolaním prokurátora sa nestotožňuje, pričom zopakoval, že celé prípravné konanie vedené proti obvinenému Ing. D. a spol. bolo nezákonné a túto nezákonnosť preniesol aj prokurátor do podanej obžaloby. Už pri vznosení obvinenia nepostupoval podľa obžalovaného určený vyšetrovateľ v súlade s § 176 ods. 2 Tr. por., pretože vo výroku uznesenia, ani v jeho odôvodnení, neuviedol, v čom konkrétne by došlo k spôsobeniu škody riadne a v zmysle zákona vysúťaženému účastníkovi verejného obstarávania vo výške najmenej 133.000,- eur. Vyšetrovateľ v skutkovej vete uznesenia neuviedol nič konkrétne, z čoho by bolo možné zistiť, komu chcel obvinený D. spôsobiť škodu a v čom konkrétnom mala táto škoda spočívať. Spôsobenie škody, resp. neoprávnený prospech, ktoré charakterizujú znak skutkovej podstaty trestného činu machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. a) Tr. zák. vyšetrovateľ zakomponoval do výrokovej časti uvedeného uznesenia bez jediného relevantného dôkazu, ktorý by mal k dispozícii a v odôvodnení predmetného uznesenia sa touto otázkou vôbec nezaoberal.

Na vznesenie obvinenia pre tento pomerne závažný trestný čin musí podľa obžalovaného platiť, že už len podozrenie zo spáchania takéhoto trestného činu musí byť odôvodnené konkrétnymi zistenými skutočnosťami a nemožno sa stotožniť iba len so všeobecným podozrením založeným v tomto prípade na domnienkach, či myšlienkových konštrukciách vyšetrovateľa, ktoré nie sú podporené reálnymi skutočnosťami. Skutková podstata tohto trestného činu vyžaduje úmysel páchatel'a spôsobiť inému škodu a preto musí byť podľa obžalovaného v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia uvedené, v čom konkrétnom mohla konkrétnej osobe vzniknúť škoda a kto by mohol byť potencionálnym poškodeným. Výňatok zo skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia „by došlo k spôsobeniu škody riadne a v zmysle zákona vysúťaženému účastníkovi verejného obstarávania vo výške najmenej 133.000,- €," nemá žiadny základ vo vykonanom dokazovaní a ako obžalovaný uviedol vyššie, v odôvodnení uznesenia o vznesení obvinenia sa vyšetrovateľ touto podstatnou skutočnosťou určujúcou právnu kvalifikáciu vôbec nezaoberal, a to ani v náznakoch, z čoho plynie záver, že uznesenie vyšetrovateľa je nepreskúmateľné a založené na špekuláciách vyšetrovateľa minimálne v tom, aby udržal vecnú príslušnosť Úradu špeciálnej prokuratúry a vecnú príslušnosť Špecializovaného trestného súdu.

Ani v priebehu vykonaného vyšetrovania nebol podľa obžalovaného vyprodukovaný jediný dôkaz, ktorý by nasvedčoval pravdivosti skutočností uvádzaných vyšetrovateľom v uznesení o vznesení obvinenia. Prokurátor vo svojej obžalobe už zmenil úmysel spočívajúci spôsobiť niekomu škodu na úmysel, že by firma U., ako vopred určený zhotoviteľ predmetnej stavby, získala neoprávnený prospech z činnosti na predmetnej stavbe podľa znaleckého posudku najmenej vo výške 180 955,11 eur bez DPH .

Obžalovaný ďalej uviedol, že je pravdou, že vyšetrovateľ počas prípravného konania pribral do konania znalca z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností a odhad hodnoty stavebných prác, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 17/2013, zo záverov ktorého vyplývajú náklady podľa cenovej ponuky záujemcu, zistený cenový rozdiel voči M. (suma 234 301,04 eur) a sumár R-položiek z ponukového položkového rozpočtu záujemcu vyhodnotené a porovnané s cenníkovými cenami CÚ 1. polrok 2010.

Na základe takto vypracovaného znaleckého posudku bol potom znalec vypočítaný vyšetrovateľom za prítomnosti prokurátora, pričom sa pridržiaval záverov, ktoré určil v znaleckom posudku a po konzultácii s vyšetrovateľom a prokurátorom doplnil znalecký posudok o vypracovanie položkového rozpočtu podľa predloženého projektu, v znaleckom posudku č. 17/2013 prepočítaný k druhému polroku 2011, rozbor položiek stavebných materiálov, prác a úprav uvedených v prílohe č. 6 posudku č. 17/2013 k druhému polroku 2011 a porovnal a určil rozdiel medzi hodnotou materiálu v cenníkových položkách a reálnou cenou stavebných materiálov stanovenou na základe priemerných ponukových cien v predajniach stavebnín Nitrianskeho regiónu, ktoré by boli použité pri výstavbe podľa projektovej dokumentácie k druhému polroku 2011. Z dodatku č. 1 k znaleckému posudku č. 17/2013 podľa obžalovaného vyplýva, že „zistený cenový rozdiel voči M. je suma 180 955,11 €, pričom práve túto sumu použil aj prokurátor v podanej obžalobe ako výšku neoprávneného prospechu pre firmu U. ako vopred určeného zhotoviteľa.

S predmetným znaleckým posudkom však podľa obžalovaného nie je možné súhlasiť, a to z dôvodu, že z vykonaného prípravného konania a ani zo samotného znaleckého posudku nie je jasné, z akého dôvodu znalec najskôr porovnával cenový rozdiel voči M. z ponukového položkového rozpočtu záujemcu vyhodnotené a porovnané s cenníkovými cenami CÚ 1 polrok 2010, a už vôbec nie je jasné, z akého dôvodu znalec porovnával cenový rozdiel voči M. z ponukového položkového rozpočtu záujemcu vyhodnotené a porovnané s cenníkovými cenami CÚ k druhému polroku 2011; navyše, nikde v znaleckom posudku sa neuvádza, že práve suma 180 955,11 € by bola pre niekoho prospechom, o neoprávnenom prospechu pre niekoho nehovorí ani vypočítaný znalec a ani sám prokurátor prítomný pri výsluchu znalca sa touto vecou nezaoberal, pričom podľa obžalovaného nemožno súhlasiť s tým, že zistený cenový rozdiel voči M. by bol pre niekoho neoprávneným prospechom. Predmetný znalecký posudok tak podľa obžalovaného nedal jasnú odpoveď na to, komu by bola spôsobená nejaká škoda, resp. kto by získal neoprávnený prospech, keď ani nevedel, kto bude víťaz verejného obstarávania a akú ponúkne (najnižšiu) cenu. Znalecký posudok preto obžalovaný považuje za nepoužiteľný na určenie

škody, resp. akéhokoľvek prospechu.

Navyše, celá obžaloba prokurátora a dokazovanie vykonané najmä na hlavných pojednaniach nútili obžalovaného D., aby preukazoval svoju nevinu. Prvostupňový súd za zachovania kontradiktórnosti konania a neprevzatia na seba dôkazného bremena vykonal na hlavných pojednaniach všetky prokurátorom navrhnuté dôkazy, vrátane vykonania dôkazov po zrušení rozsudku na základe uznesenia vydaného odvolacím súdom. Prokurátor navrhoval vykonať aj dokazovanie, ktoré nemalo nič spoločné s predmetnou obžalobou, najmä predkladal súdu listinné dôkazy, zaistené vo firme U. počas prehliadky iných priestorov, pričom tieto dôkazy sa týkali predchádzajúceho verejného obstarávania vyhláseného Nitrianskym samosprávnym krajom na predmet zákazky - Administratívna budova NSK, v ktorom verejnom obstarávaní bola v roku 2010 úspešná spoločnosť B. L. spol. s r.o. Je pravdou, že táto spoločnosť uzatvorila zmluvu o združení so spoločnosťou U., spol. s r.o., ktorá spoločnosť sa taktiež mala podieľať na stavbe AB NSK. V tejto súvislosti obžalovaný poukázal na Vestník : VVO 2009/245 z 22. decembra 2009, značka 07422 -MUP, v ktorom vystupuje ako verejný obstarávateľ Nitriansky samosprávny kraj na predmet zákazky Administratívna budova NSK a verejný obstarávateľ určuje podmienky, ktorá spoločnosť - firma sa môže do tohto verejného obstarávania prihlásiť. Jednou z týchto, verejným obstarávateľom určených, podmienok bola aj skutočnosť, že záujemca preukáže obrat vo výške minimálne 13 000 000 eur za každý z rokov 2006, 2007, 2008, ktorú podmienku spoločnosť U. nespĺňala a preto sa nemohla do verejného obstarávania ani prihlásiť. Z uvedeného je podľa obžalovaného zrejmé, že spoločnosť U. by sa ani v nasledujúcom verejnom obstarávaní nemohla do tejto súťaže prihlásiť, ktorá skutočnosť podľa obžalovaného ušla pozornosti vyšetrovateľa a prokurátora, pričom aj napriek tejto skutočnosti prokurátor stále tvrdí, že práve spoločnosť U. mala byť vopred určeným zhotoviteľom predmetnej administratívnej budovy. Obžalovaný tiež poukázal na Plnomocnenstvo z 8. februára 2011, ktorým predseda NSK Doc. Ing. H. L. PhD. splnomocnil Ing. Y. L. ku všetkým úkonom vrátane kontroly priebehu výstavby a dodržania projektových parametrov diela a splnomocnenie udelil s podmienkami uvedenými pod bodmi 1 až 6 . Z bodu 5 jasne vyplýva, že priebeh verejného obstarávania musí byť z hľadiska dodržania jeho podmienok potvrdený Úradom pre verejné obstarávanie a podmienky verejného obstarávania schválené Zastupiteľstvom Nitrianskeho samosprávneho kraja. Podľa obžalovaného sa možno len domnievať, že nasledujúce verejné obstarávanie, ku ktorému nikdy nedošlo, by nastolilo obdobné podmienky, ako sú uvedené vo vyššie uvedenom vestníku. Poukázal pritom najmä na skutočnosť, že záujemca by bol povinný preukazovať obrat vo výške minimálne 13 000 000 eur a spoločnosť U. nebola spôsobilá sa takéhoto verejného obstarávania vôbec zúčastniť, avšak vyšetrovateľ a prokurátor „vygenerovali“, že spoločnosť U. by bola víťazom. Na všetky tieto skutočnosti poukazoval obžalovaný už vo svojich záverečných rečiach.

Záverom obžalovaný Ing. U. D. doplnil, že zo spáchania trestného činu, kladeného mu za vinu, ho neusvedčujú ani odsúdený Ing. L., ani odsúdená Ing. Š., ktorí uzatvorili s prokurátorom dohodu o vine a treste, rovnako tak ho neusvedčuje ani obžalovaný Ing. F. a ani nikto z ostatných, vo veci vypočutých svedkov.

Keďže obžalovaný Ing. U. D. považuje napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu za správny, spravodlivý a zákonný, navrhol, aby bolo odvolanie prokurátora proti tomuto rozsudku podľa § 319 Tr. por. zamietnuté ako nedôvodné.

Obžalovaný Ing. U. L. podal odvolanie proti výroku o vine, výroku o treste, ako aj proti konaniu, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo, prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Matúša Bererseckého podaním z 15. decembra 2017, v ktorom uviedol, že zo skutkovej vety na str. 2 napadnutého rozsudku vyplýva, že jeho činnosť ako obžalovaného sa mala týkať dvoch verejných obstarávaní na výkon stavebného dozoru, pričom odsúdená Ing. D. Š. údajne mala poveriť jeho a obžalovaného H. zabezpečením písomných dokladov k trom potenciálnym súťažiacim pre každé verejné obstarávanie a k ich cenovým ponúkam tak, aby sa víťazmi týchto dvoch verejných obstarávaní stali dopredu určené spoločnosti Y.-U., a.s. a R. D., s.r.o., a to tým spôsobom, že spoločne s obžalovaným H. vykonávali jednotlivé činnosti v rámci týchto zahájených verejných obstarávaní, založené na zabezpečovaní dopredu určených víťazných spoločností a ďalších súťažiacich spoločností, na poskytovaní vzorových podkladov pre vypracovanie

ponúk ešte pred samotným spracovaním výzvy, na zámenách a účelových úpravách cenových ponúk v priebehu ich vyhodnocovania, na dohadovaní podmienok spisania mandátnych zmlúv, čo vyústilo k podpisu mandátnych zmlúv medzi mandantom NSK a mandatárom Y.-U. pre Inžinierske činnosti na stavbe „Administratívna budova NSK pre objekty pozemných stavieb“ za odplatu 27 900,- eur bez DPH, a mandatárom R. D. pre Inžinierske činnosti na stavbe „Administratívna budova NSK pre objekty inžinierskych sietí“ za odplatu 28 800,- eur bez DPH, ku ktorým boli dňa 23. novembra 2011 podané výpovede zo strany ÚNSK.

Obžalovaný Ing. L. v tejto súvislosti opätovne poukázal na zrejmy rozpor výroku a odôvodnenia napadnutého rozsudku, keďže z výrokovej časti napadnutého rozsudku (str. 1-2) vyplýva, že obžalovaní (t.j. aj obžalovaný Ing. L.) konali s cieľom zadovážiť neoprávnený prospech firme U. získaním zákazky s hodnotou prevyšujúcou 9 miliónov eur k výstavbe administratívnej budovy Úradu Nitrianskeho samosprávneho kraja a že dve verejné obstarávania na výkon stavebného dozoru na stavbe „Administratívna budova NSK“ boli vyhlásené so zámerom zabezpečiť úspešný výber zhotoviteľa diela „Administratívna budova NSK“ pre spoločnosť U.. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku (str. 42) však vyplýva, že obžalovaný Ing. L. spolu s obžalovaným H. mal svojim konaním zabezpečiť prospech nie spoločnosti U., ale spoločnosti Y.-U. a R. D.. Jedná sa pritom o podstatný rozpor, nakoľko konanie za účelom získania prospechu je súčasťou objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 266 Tr. zák. Povinnosťou súdu preto bolo bez akýchkoľvek pochybností vykonaným dokazovaním preukázať a následne zdôvodniť, komu mal obžalovaný zabezpečiť prospech, v akej výške a v čom tento prospech spočíval. Naproti tomu vo výroku napadnutého rozsudku prvostupňový súd konštatoval, že prospech mala získať spoločnosť U., kým v odôvodnení rozsudku konštatoval, že ich mali získať spoločnosti Y.-U. a R. D.. Pokiaľ teda prvostupňový súd uvádza vo výrokovej časti napadnutého rozsudku ako prospech spoločnosti U. hodnotu celej zákazky, jeho postup podľa obžalovaného Ing. L. nie je správny (v tejto súvislosti poukázal na uznesenie najvyššieho súdu zo 6. novembra 2013, sp. zn. 1 Tost 21/2013). V odôvodnení napadnutého rozsudku (na str. 20-21) síce prvostupňový súd podľa obžalovaného uvádza závery znaleckého posudku znalca Ing. Sovu, ním určené hodnoty zisku však neboli premietnuté do výrokovej časti napadnutého rozsudku. Skutok, z ktorého je obžalovaný uznaný za vinného, pritom musí byť v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu, čo v danom prípade zjavne dodržané nebolo.

Vo vzťahu k preukázaniu prospechu tak, ako vyplýva z výrokovej časti napadnutého rozsudku obžalovaný Ing. L. predovšetkým namietol, že súd nevykonal žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že jeho konanie úmyselne smerovalo k získaniu neoprávneného prospechu pre spoločnosť U. získaním zákazky s hodnotou prevyšujúcou 9 miliónov eur k výstavbe administratívnej budovy Úradu Nitrianskeho samosprávneho kraja. Rovnako tak nebolo preukázané, že obžalovaný svojím konaním úmyselne zabezpečoval úspešný výber zhotoviteľa diela „Administratívna budova NSK“ pre spoločnosť U., hoci mu je takéto konanie vo výrokovej časti rozsudku kladené za vinu. Konanie obžalovaného Ing. U. L. malo súvisieť s dvomi verejnými obstarávaniami na výkon stavebného dozoru, avšak stavebný dozor vstupuje až do fázy realizácie stavby, pričom jeho úlohy vyplývajú z § 46b zákona č. 50/1976 Zb. Zjednodušene povedané, stavebný dozor kontroluje realizáciu stavby v súlade s platnými predpismi a dokumentáciou stavby, jeho úlohou ale nie je výber zhotoviteľa stavby. Pokiaľ sa dané ustanovenie stavebného zákona aplikuje na konkrétny prípad, stavebný dozor mal ako zástupca investora - Nitrianskeho samosprávneho kraja dohliadať na riadnu realizáciu stavby. Stavebný dozor však podľa obžalovaného žiadnym spôsobom nevstupoval, ani nemohol vstupovať do procesu výberu samotného zhotoviteľa diela „Administratívna budova NSK“. V zmysle § 44 stavebného zákona dokonca v danom prípade ani nebolo nevyhnutné stavebný dozor obstarávať, pretože stavbu „Administratívna budova NSK“ mala uskutočňovať osoba oprávnená na vykonávanie stavebných prác. Tomu, že konanie pripisované obžalovanému ani nemohlo smerovať k získaniu prospechu spoločnosti U. tak, ako je popísané vo výroku napadnutého rozsudku, nasvedčuje podľa obžalovaného aj samotné odôvodnenie napadnutého rozsudku (str. 42), podľa ktorého mali prospech údajne získať spoločnosti Y.-U. a R. D.. Výber zhotoviteľa stavby mohlo za určitých okolností ovplyvniť tretie verejné obstarávanie na externého obstarávateľa pre výber zhotoviteľa stavby „Administratívna budova NSK,“ vo vzťahu ku ktorému však obžalovaný Ing. L. nevykonával žiadnu činnosť.

Vo vzťahu k údajného prospechu spoločností Y.-U. a R. D. z konania obžalovaného (str. 42 rozsudku) tento uviedol, že tento prospech nie je z hľadiska výrokovej časti napadnutého rozsudku relevantný, navyše prvostupňový súd v rozpore s § 266 ods. 1 v spojení s § 125 ods. 1 Tr. zák. ani nikde v napadnutom rozsudku zákonným spôsobom nevyjadril, v akej konkrétnej výške mali tieto spoločnosti prospech získať (pričom podľa jeho názoru, s poukazom na vyššie uvedené, takýmto prospechom nemôže byť bez ďalšieho hodnota celej zákazky).

Ďalším znakom objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 266 ods. 1 Tr. zák. je konanie v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o verejnom obstarávaní alebo verejnej dražbe. Podľa prvostupňového súdu mal tento rozpor spočívať v porušení § 9 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní, s čím sa však obžalovaný Ing. L. nestotožňuje, pretože súd opätovne nezohľadnil znenie zákona č. 25/2006 Z.z. platné a účinné v čase, kedy malo dôjsť k skutku popísanému v napadnutom rozsudku. Ustanovenie § 9 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z.z. je podľa jeho názoru potrebné vykladať v kontexte celého zákona, predovšetkým v nadväznosti na § 4 a § 102 zákona o verejnom obstarávaní, ako aj na konanie, ktoré je mu kladené za vinu. Faktom je, že podľa § 4 zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní sa v prípade stavebných dozorov malo jednať o tzv. zákazky s nízkou hodnotou, avšak obžalovaný o rozdelení stavebných dozorov na dve samostatné verejné obstarávania nerozhodoval, ani nebol odborne spôsobilý posúdiť správnosť takéhoto postupu. Aj svedok Ing. Y. L. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. decembra 2015 potvrdil, že NSK pri vyhlásení verejných obstarávaní kopírovala postup z predchádzajúceho verejného obstarávania, že nenašli ako majú postupovať. Ak prvostupňový súd za súčasť protiprávneho konania obžalovaných, popísaného vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, považuje taktiež skutočnosť, že dve verejné obstarávania na stavebný dozor mali byť vyhlásené „účelovo“ pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 58/2011 Z. z. ako novely zákona o verejnom obstarávaní, s týmto jeho názorom sa obžalovaný nestotožňuje, pretože pre naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu nie je dôležité, či súd považuje určité konanie napríklad za nemorálne, ale či takéto konanie je alebo nie je protiprávne. Zákon č. 58/2011 Z.z. nezakazoval vyhlasovanie nových verejných obstarávaní do dňa nadobudnutia jeho účinnosti, práve naopak, podľa novelizovaného § 155h zákona o verejnom obstarávaní postupy zadávania zákaziek, ktoré boli vyhlásené alebo preukázateľne začaté do 31. marca 2011, sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2011. Novela zákona o verejnom obstarávaní nepochybne predpokladala vyhlasovanie verejných obstarávaní aj do dňa nadobudnutia jej účinnosti. Obstarávateľ tak vyhlásil verejné obstarávania na stavebné dozory v súlade s vtedy platným a účinným zákonom o verejnom obstarávaní, ako aj v súlade s jeho novelou zákonom č. 58/2011 Z.z.. Zadávanie zákaziek s nízkou hodnotou vtedy platný a účinný zákon o verejnom obstarávaní výslovne upravoval iba v jednom ustanovení, a to v § 102. Keďže zákon o verejnom obstarávaní neupravoval žiadny formálny postup pri zadávaní zákazky s nízkou hodnotou, neupravoval ani jednotlivé kroky, ktoré bolo potrebné uskutočniť vo vzťahu k takémuto postupu zadávania zákaziek a dával tak obstarávateľom pomerne voľné ruky, čo potvrdzujú mnohé metodické usmernenia Úradu pre verejné obstarávanie z toho obdobia (napr. metodické usmernenie UVO č. 183-5000/2011 zo dňa 14. marca 2011, č. 123-5000/2011 zo dňa 1. marca 2011, č. 141-5000/2011 zo dňa 4. marca 2011, č. 60-5000/2011 zo dňa 21. februára 2011). Z uvedeného vyplýva, že problematika postupov zadávania zákaziek s nízkymi hodnotami bola zákonom o verejnom obstarávaní regulovaná minimálne a prakticky celý postup bol ponechaný na rozhodnutie obstarávateľa, ktorý mohol napríklad zahájiť priame rokovanie s dodávateľom. Z uvedeného podľa obžalovaného vyplýva, že pokiaľ by sa aj verejný obstarávateľ rozhodol v danom prípade priamo osloviť konkrétne firmy, obžalovaný nemohol mať žiadne dôvodné pochybnosti o zákonnosti takéhoto postupu, pretože takýto postup by bol v súlade s § 102 zákona o verejnom obstarávaní, v zmysle ktorého mohol verejný obstarávateľ pri zákazke s nízkou hodnotou rokovať s konkrétnou firmou, čo podporujú aj metodické usmernenia UVO z daného obdobia. Ak potom zákon o verejnom obstarávaní umožňoval obstarávateľovi rokovanie s vybraným subjektom, takýto postup nemôže byť podľa obžalovaného a priori diskriminačný.

Podľa názoru súdu konanie, ktoré je obžalovanému kladené za vinu, majú preukazovať záznamy telekomunikačnej prevádzky a obrazovo-zvukové záznamy, ktoré boli ako dôkaz vykonané na hlavnom

pojednávani (str. 30-35 napadnutého rozsudku). V nadväznosti na tieto záznamy prvostupňový súd poukazuje na to, že medzi odsúdenou Š. a firmou K. prebehlo v čase od 25. marca 2011 do 8. júla 2011 26 telefonických rozhovorov a 5 stretnutí, a že taktiež prebiehali „intenzívne rozhovory“ medzi konateľmi spoločnosti K. a Ing. L. (str. 41 napadnutého rozsudku). Súd obsah týchto záznamov vyhodnotil tak, že obžalovaný Ing. L. a obžalovaný H. žiadali zaslanie podkladov pre verejné obstarávanie, že dohadovali ponukové ceny, presný počet záujemcov, mali prehľad o priebehu verejného obstarávania a o cenových ponukách. Závery súdu uvedené na str. 41-42 napadnutého rozsudku však podľa obžalovaného nenachádzajú oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom takéto hodnotenie vykonaných dôkazov odporuje zásade prezumpcie neviny. Pokiaľ súd uznal obžalovaného za vinného, jeho vina mala byť v súlade so zásadou prezumpcie neviny preukázaná bez akýchkoľvek pochybností, vykonané dôkazy by museli jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a že práve obžalovaný Ing. L. je skutočne osobou, ktorá sa tohto skutku dopustila. Ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok, a to dokonca ani v prípade, ak postačoval na vznesenie obvinenia, prípadne na podanie obžaloby a v prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností o tom, či sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil, je povinnosťou súdu tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech a nie naopak (in dubio pro reo). Z napadnutého rozsudku je však podľa obžalovaného zrejmé, že prvostupňový súd sa pri posudzovaní jeho viny zo spáchania žalovaného skutku týmito základnými zásadami trestného konania neriadil.

Ak súd za dôkaz voči osobe obžalovaného považuje 26 telefonických rozhovorov medzi spoločnosťou K. a Ing. Š. a „intenzívne rozhovory“ medzi konateľmi spoločnosti K. a Ing. L., tak obžalovaný Ing. L. v tejto súvislosti zdôraznil, že nebol účastníkom žiadneho z týchto telefonických rozhovorov (z obsahu spisu je podľa obžalovaného navyše zrejmé, že medzi spoločnosťou K. a Ing. L. žiadne „intenzívne rozhovory“ neprebíhali, súd uvádza iba 6 záznamov, z ktorých niektoré boli v tie isté dni, určite sa tak nejedná o intenzívne rozhovory, čo obdobne platí o 26 rozhovoroch s odsúdenou Ing. Š.). Hoci sa súd zameriava najmä na kvantitatívnu stránku, dôležité podľa obžalovaného nie je množstvo zabezpečených záznamov, ale výpovedná hodnota ich obsahu, pričom vo vzťahu k prejednávanej trestnej veci je obsah telefonátov uvádzaných na str. 30-35 napadnutého rozsudku irelevantný, resp. do značnej miery nejednoznačný a nepreukazuje, že obžalovaný Ing. L. spáchal skutok uvedený vo výroku napadnutého rozsudku. Spáchanie takéhoto skutku podľa jeho názoru nepotvrďujú ani vykonané obrazovo-zvukové záznamy. Je pravdou, že preukazujú komunikáciu medzi obžalovaným L., obžalovaným H. a odsúdenou Ing. Š., dôležité však podľa obžalovaného Ing. L. nie je, či spolu komunicovali, ale či ich konanie je trestným činom, avšak napriek tejto skutočnosti prvostupňový súd väčšiu pozornosť opätovne venoval kvantite a nie kvalite získaných záznamov. Ak súd poukazuje na výpoveď obžalovaného Ing. L. (ktorú vyhodnotil ako účelovú obranu) a následné využitie práva odmietnuť vypovedať, využitie toho práva nemôže byť pri hodnotení dôkazov vykladané v jeho neprospech. Existenciu stretnutí s odsúdenou Ing. Š. obžalovaný nikdy nespochybňoval, avšak trvá na tom, že jeho konanie nebolo trestným činom. Napokon, aj účastníci oboch verejných obstarávaní na stavebný dozor, resp. ich zástupcovia ako svedkovia vylúčili akékoľvek dohody o výsledku verejných obstarávaní a potvrdili, že cenové ponuky vypracovali samostatne, pri ich vypracovaní nekomunikovali s obžalovaným Ing. L. alebo s obžalovaným H., či dokonca, že ich niektorí vôbec nepoznajú. Ani jeden z účastníkov verejných obstarávaní nepotvrdil, že by dostal nejaký pokyn ohľadne určenia výšky ceny. Svedok Ing. Y. L. síce s prokurátorom uzavrel dohodu o vine a treste, na pojednávaní konanom dňa 14. decembra 2015 však potvrdil, že všetko malo prebiehať v súlade so zákonom, ale najmä že vo vzťahu k otázke vopred určených víťazov verejných obstarávaní medzi ním, obžalovaným Ing. L. a obžalovaným H. nedošlo k žiadnej dohode o tom, ako má prebehnúť verejné obstarávanie, že on osobne ani jednému z obžalovaných nedával žiadne podklady, ktoré by sa týkali verejného obstarávania, že nevie ani o tom, že by sa nejaké firmy fiktívne prihlasovali do tohto verejného obstarávania, nehovoril odsúdenej Ing. Š. o tom, ktorá konkrétna firma má byť vo verejnom obstarávaní úspešná, že na jeho osobu neboli robené ani zo strany iných osôb tlaky, ktoré by smerovali k tomu, ktorá konkrétna firma má verejné obstarávanie vyhrať a že to, že nemalo dôjsť k rozdeleniu zákazky nevedel on, ani obžalovaní Ing. L. a H., toto si mal menežovať úrad (z výpovede svedka L. podľa obžalovaného vyplývalo, že on problém videl v tom, že stavebný dozor nemal byť rozdelený na dve časti, o tom ale nerozhodoval). Vykonané dôkazy síce potvrdili komunikáciu medzi obžalovanými Ing. L., H. a odsúdenou Š., no nepreukázali protiprávnosť

jeho konania, teda že by dojednal niektorému súťažiteľovi prednosť alebo výhodnejšie podmienky na úkor iných súťažiteľov.

Ak by mu aj odsúdená Ing. Š. poskytla akékoľvek podklady z predchádzajúcich verejných obstarávaní, súd podľa jeho názoru nevykonal jediný dôkaz, ktorý by preukázal, že obžalovaný tieto podklady odovzdal niektorej zo spoločností zúčastnených na predmetných verejných obstarávaní. Napriek tomu ho súd uznal za vinného okrem iného z toho, že tieto podklady odovzdal účastníkom verejných obstarávaní. Rovnako tak nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by potvrdil, že obžalovaný Ing. L. kontroloval a porovnával jednotlivé ponuky, prípadne že by sa inak zapojil do procesu vyhodnocovania verejného obstarávania a aj napriek tomu mu súd kladie takéto konanie za vinu. Komunikácia o cenách v predchádzajúcich výberových konaniach a počte záujemcov podľa obžalovaného neznamena, že išlo o „fiktívne“ verejné obstarávania. Zopakoval pritom, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by zúčastnené firmy ktokoľvek inštruoval ohľadom ceny, podkladov a podobne. Nejasnosti ohľadom údajného sporu o cenu pravdepodobne spoločnosti Y.-U. sú vo vzťahu k skutku, ktorý mu je kladený za vinu, irelevantné, pretože v danom čase bolo verejné obstarávanie ukončené, t. j. cenové ponuky boli vyhodnotené. Napriek tomu mu súd kladie za vinu, že mal upravovať cenové ponuky v procese ich vyhodnocovania. Ak by aj súd jednoznačne preukázal dodatočné znižovanie ceny (čo podľa obžalovaného nepreukázal, pretože aj po vykonanom dokazovaní zostali okolnosti ohľadom tohto znižovania nejasné), spoločnosť Y.-U. by tým nezískala žiadnu neoprávnenú výhodu, pretože víťaz verejného obstarávania sa nezmenil. Ani po opätovne vykonanom dokazovaní tak podľa názoru obžalovaného nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že spoločnosti Y.-U. a R. D. boli vopred určené ako víťazi verejných obstarávaní, t. j. skôr ako došlo k vyhodnoteniu predložených ponúk alebo že disponovali informáciami, ktoré by ich na úkor iných súťažiteľov zvýhodnili. Ak aj súd poukazuje na SMS správu zo dňa 30. marca 2011, ktorá obsahuje e-mailové kontakty na zúčastnené firmy, obžalovaný v tejto súvislosti poukazuje na to, že zákon o verejnom obstarávaní umožňoval verejnému obstarávateľovi osloviť konkrétne firmy.

Prvostupňový súd na str. 41 rozsudku ďalej konštatoval, že pri prehliadke iných priestorov a pozemkov spoločnosti K. boli nájdené cenové ponuky všetkých uchádzačov, čo „znamená, že obaja obžalovaní mali prístup k informáciám, ktoré sa mali zistiť oficiálne až pri otvaraní obálok“. Takéto vyhodnotenie dôkazov však podľa obžalovaného nemá žiadnu logickú oporu vo vykonanom dokazovaní, pretože prehliadka iných priestorov a pozemkov spoločnosti K. sa uskutočnila až niekoľko mesiacov po ukončení verejných obstarávaní na stavebný dozor a v čase, kedy všetky mandátne zmluvy boli dávno zrušené. Samotná prehliadka preto podľa obžalovaného nepreukázala, že s týmito cenovými ponukami disponoval pred otváraním obálok, ani to, ako malo disponovanie s týmito ponukami niektorého uchádzača zvýhodniť. Zároveň obžalovanému nie je zrejme (pričom podľa jeho názoru to súd ani bližšie nevysvetlil), ako posielanie e-mailov na súkromný e-mail samo o sebe potvrdzuje, že sa jedná neoficiálnu komunikáciu a či by aj prípadná súkromná komunikácia automaticky znamenala protiprávnosť určitého konania.

Z uvedeného je podľa obžalovaného zrejme, že dôkazy zabezpečené a vykonané v trestnom konaní možno vo vzťahu ku skutku popísanému v napadnutom rozsudku označiť za nanajvýš nepriame, pričom tieto dôkazy nepreukazujú, že by konal s cieľom zadovážiť neoprávnený prospech firme U., že by konal v rozpore s § 9 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní, so zámerom zabezpečiť úspešný výber zhotoviteľa diela „Administratívna budova NSK“, pre spoločnosť U., že by vypracoval či predložil písomné doklady k trom potenciálnym súťažiacim pre každé verejné obstarávanie na stavebný dozor a k ich cenovým ponukám tak, aby sa víťazmi týchto dvoch verejných obstarávaní stali dopredu určené spoločnosti Y.-U., a.s. a R. D., s.r.o., že im poskytol vzorové podklady pre vypracovanie ponúk uchádzačom ešte pred samotným spracovaním výzvy, či že sa podieľal na zámenách a účelových úpravách cenových ponúk v priebehu ich vyhodnocovania.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku taktiež podľa obžalovaného nevyplýva, že jeho vina za skutok uvedený vo výroku napadnutého rozsudku bola preukázaná bez akýchkoľvek pochybností, práve naopak, existujú dôvodné pochybnosti o jeho vine, resp. dôkazy o jeho nevine, ktoré však prvostupňový

súd svojvoľne odignoroval, čím podľa obžalovaného porušil zásadu prezumpcie nevinu. Obrazovo-zvukové záznamy, ani záznamy z telekomunikačnej prevádzky, uvádzané na str. 30-35 napadnutého rozsudku, bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú spáchanie skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, z mnohých z nich dokonca ani priamo nevyplýva, kto na nich komunikuje a čoho sa týkajú. Naproti tomu všetky svedecké výpovede, vrátane výpovede svedka L. vo vzťahu k osobe obžalovaného spáchanie daného skutku vyvracajú. Prehliadka iných priestorov a pozemkov spoločnosti K., počas ktorej boli nájdené cenové ponuky všetkých uchádzačov, nemôže podľa obžalovaného viesť k logickému záveru, že mal prístup k informáciám, ktoré sa mali zistiť oficiálne až pri otvorení obálok, nakoľko v čase prehliadky už boli obálky dávno otvorené a zmluvy zrušené. S jeho námietkou týkajúcou sa nevyhnutnosti výkladu § 9 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z.z. v nadväznosti na § 102 tohto zákona a uvádzané metodické usmernenia Úradu pre verejné obstarávanie z toho obdobia sa súd taktiež vôbec nevysporiadal. V neposlednom rade súd vo vzťahu k jeho osobe jednoznačne neuviedol komu a aký konkrétny prospech mal zadovážiť. Podľa názoru obžalovaného tak ani po opätovne vykonanom dokazovaní nebolo preukázané, že by sa dopustil trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu, nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je trestne stíhaný, že by sa dopustil konania, ktoré je popisované v skutkovej vete napadnutého rozsudku, pričom podľa jeho názoru konanie, ktoré bolo preukázané dokazovaním vykonanom na hlavnom pojednávaní, ani nie je trestným činom.

Na základe uvedených skutočností obžalovaný Ing. U. L. navrhol, aby odvolací súd, s prihliadnutím na vyššie uvedené dôvody odvolania, rozsudok Špecializovaného trestného súdu zo dňa 11. októbra 2017, sp.zn.BB-4T/27/2015, zrušil a aby rozhodol o jeho oslobodení spod obžaloby z dôvodov podľa § 285 písm. a), b), c) Tr. por. Vo vzťahu k odvolaniu prokurátora navrhol, aby toto odvolací súd podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný L. H. podal odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku, a to proti výroku o vine, výroku o treste, ako aj proti konaniu, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo. Podané odvolanie dodatočne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Vladimíra Lamačku písomným podaním z 12. decembra 2017, v ktorom uviedol, že s napadnutým rozsudkom sa nestotožňuje, pričom vo vzťahu k dôvodom odkazuje na svoje predchádzajúce odvolanie a najmä na písomné dôvody z 13. júna 2016 a na všetky jeho ústne a písomné obhajobné prejavy. Vnútorne stále pociťuje, že nebolo dokázané, že skutok, pre ktorý je stíhaný a zo spáchania ktorého bol prvostupňovým súdom uznaný za vinného, je trestným činom, pretože sa domnieva, že tento nenaplnia všetky obligatorne znaky trestného činu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 Tr. zák. Imanentným znakom a zásadou trestného kódexu je podľa jeho názoru to, aby boli náležité objasnené skutočnosti, ktoré obžalovaného zbavujú viny alebo jeho vinu zmiernujú, rovnako ako skutkového objasnenia veci, jeho právneho posúdenia a ochrany jeho práv v priebehu celého trestného konania, a to vo všetkých otázkach tak, aby žiadnej osobe nebol pripočítaný čin, ktorý nespáchala alebo ktorého spáchanie mu nebolo a ani nemohlo byť preukázané a aby nikto nebol potrestaný prísnejšie, ako zodpovedá jeho vine.

Obžalovaný L. H. súčasne navrhol, aby najvyšší súd pri rozhodovaní neprihliadol na odvolanie prokurátora, s jeho obsahom sa nestotožnil a toto odmietol. Poukázal na to, že dôvody odvolania sú v rozpore s úvahami a právnym názorom najvyššieho súdu, vyjadrených v rozhodnutí z 15. augusta 2017, sp. zn. 2 To 9/2016, pričom ide o zásadné rozpory, pretože sa týkajú samotnej kvalifikácie, ako aj uloženej sankcie obžalovanému. Aj samotný obžalovaný považuje jemu uloženú sankciu za neprimerane prísnu v porovnaní so sankciami uloženými ostatným obžalovaným.

Na základe uvedených skutočností obžalovaný L. H. navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), e) Tr. por. napadnutý rozsudok vo vzťahu k jeho osobe zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol, alternatívne, aby ho odvolací súd spod obžaloby Úradu špeciálnej prokuratúry zo dňa 27. mája 2015 sp. zn. VII Gv 27/11/1000, podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil.

Obžalovaný Ing. K. F. podal odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ivana Kochanského podaním z 5. decembra 2017, v ktorom uviedol, že trest uložený mu napadnutým rozsudkom

prvostupňového súdu považuje vzhľadom na svoju osobu a možnosť svojej nápravy za neprimeraný. Vzhľadom na dôkaznú situáciu a právny názor vyslovený najvyšším súdom sa prvostupňový súd nestotožnil s právnym názorom prokurátora právne kvalifikovať konanie obžalovaného aj podľa odseku 2 písm. e) § 266 Tr. zák., avšak napriek tomu mu uložil ďaleko prísnejší trest ako v rozsudku z 15. apríla 2016, sp. zn. BB-4T/27/2015.

Obžalovaný v podanom dovolaní ďalej uviedol, že doposiaľ nebol súdne trestaný a ani v evidencii priestupkov nemá žiaden záznam, je človek v zrelom veku, v súčasnosti už poberateľom starobného dôchodku, o čom odvolaciemu súdu predložil aj potvrdenie Sociálnej poisťovne, pobočky Nitra zo 4. decembra 2017. Uložený trest preto považuje za neprimerane prísny, pričom probačný dohľad, uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré boli mojimi spolupáchateľmi a to s Ing. D. Š. a Ing. Y. (uviedol, že správne má byť uvedené Y.) L., PhD. a trest zákazu činnosti sa podľa jeho názoru pre odstup času od spáchania skutku mňa svojmu účinku a je nadbytočný.

S poukazom na vyššie uvedené je obžalovaný Ing. K. F. toho názoru, že na jeho prevýchovu nie je nutné ukladať mu tak vysoký trest odňatia slobody, i keď s podmieneným odkladom, ale pri zachovaní účelu trestu mu postačí uložiť aj ním navrhovaný nižší trest, a to s prihliadnutím aj na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, jeho osobu, pomery a možnosť jeho nápravy, pričom nižší trest by považoval za zákonný, správny a za dostatočný z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Na základe vyššie uvedených dôvodov obžalovaný Ing. K. F. navrhol, aby najvyšší súd podľa § 321 odsek 1, písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. mu uložil podľa § 266 ods. 3 Tr. zák., prihliadnuc na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j), 1) Tr. zák., nezistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 od. 1, ods. 2, písm. b) Tr. zák., § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a aby mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

III.

Konanie pred odvolacím súdom

Po preskúmaní veci v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. (odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo; na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.) najvyšší súd dospel k týmto záverom:

Hneď v úvode je potrebné uviesť, že v predmetnej veci už najvyšší rozhodoval, a to uznesením z 15. augusta 2017, sp. zn. 2 To 9/2016, v spojení s opravným uznesením zo 6. septembra 2017, sp. zn. 2 To 9/2016, ktorým predchádzajúci rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 15. apríla 2016, sp. zn. BB-4T/27/2015, podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), e) Tr. por., § 324 Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení tohto uznesenia najvyšší súd uložil prvostupňovému súdu, aby na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dôkazy navrhované prokurátorom, pričom po ich vykonaní sa mal prvostupňový súd opätovne zaoberať vinou obžalovaného Ing. U. D., ako aj mierou organizovanosti konania obžalovaných (či ide o organizovanú skupinu alebo o spolupáchateľstvo). Najvyšší súd sa tiež nestotožnil s výrokom o vine (sčasti odsudzujúcim a sčasti oslobodzujúcim), tak ako bol sformulovaný a vzbudzoval pochybnosti o tom, ako vlastne bolo o vine rozhodnuté.

Po vrátení veci súdu prvého stupňa citovaným uznesením Špecializovaný trestný súd doplnil dokazovanie v intenciách citovaného uznesenia a po v podstate zhodnom uznaní viny obžalovaných Ing. U. L., E. H. a Ing. K. F. týchto uznal za vinných s výnimkou kvalifikovania ich konania ako členov organizovanej skupiny a obžalovaného Ing. D. opakovane oslobodil spod obžaloby. Tu je potrebné

dodať, že Špecializovaný trestný súd neakceptoval a neriadil sa ustanovením § 327 ods. 1 Tr. por., pretože nerešpektoval názor odvolacieho súdu, a to aj napriek tomu, že si bol vedomý možnosti postupu podľa § 325 Tr. por.

Odvolací súd opakovane uvádza, súc si vedomý, že pre absenciu jednej členky pôvodného senátu, ktorý vec doposiaľ prerokúval - pre zmenu v zložení senátu (§ 277 ods. 5 Tr. por.), bude nevyhnutné vykonať hlavné pojednávanie od počiatku, ak nenastane stav uvedený v § 277 ods. 5, tretia veta, časť vety za bodkočiarkou, že nie je možné pri veľmi simplexnom uvažovaní a najjednoduchšom hodnotení doposiaľ vykonaných dôkazov pripustiť oslobodenie spod obžaloby osoby, v prospech ktorej sa celá trestná činnosť udiala, a ktorý mal z tejto najviac profitovať, pričom prvostupňový súd uznal vinu u všetkých ostatných už odsúdených resp. obžalovaných, ktorí mali konať v jeho prospech, na takom skutkovom základe, ktorý navodzuje už uvedené.

Je zarážajúce, že Špecializovaný trestný súd, aj keď už ignoroval názor odvolacieho súdu, nerešpektoval ani svoj vlastný názor vyplývajúci z jeho rozsudku z 10. novembra 2015, sp. zn. BB-4T/27/2015, ktorým schválil dohodu o vine a treste uzatvorenú medzi prokurátorom a teraz už odsúdenými Ing. D. Š. a Ing. Y. L. PhD., opierajúci sa o skutkové zistenie, že menovaní manipulovali verejné obstarávanie na výstavbu administratívnej budovy Nitrianskeho samosprávneho kraja (ďalej aj NSK) na objednávku E. G. a v prospech jeho firmy U. s. r. o. X. XXX, X. za pomoci Ing. R. K.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Prvostupňový súd podľa názoru súdu odvolacieho súdu nekonal v súlade s týmto ustanovením, nevyhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a najmä i v ich súhrne, keď čiastkové výroky obžalovaného Ing. F. bez ohľadu na ďalšie dôkazy odmietol považovať za dostatočný podklad pre uznanie viny Ing. U. D..

Pokiaľ ide o obžalovaných Ing. L. a E. H., vykonanými dôkazmi bolo podľa názoru odvolacieho súdu preukázané, že títo sa mali žalovanej trestnej činnosti dopustiť vo významne menšej miere ako ďalší (ostatní) obžalovaní a odsúdení. Odvolací súd (a napokon ani prvostupňový súd) sa nestotožnil s ich odvolacími námietkami a podstatou obhajoby, že sa žalovanej trestnej činnosti nedopustili, že im bolo vznesené obvinenie bez preukázania, že sa podieľali i na spôsobenej škode 180.989,11 eur a že prokurátor sa napriek názoru najvyššieho súdu, vyslovenému v predchádzajúcom rozhodnutí, rozhodol trvať na uznaní ich viny a uložení trestov. Odvolací súd na tomto mieste konštatuje, že nezistil také pochybenie zo strany orgánov činných v trestnom konaní (pri vznesení obvinenia), ktoré by odôvodňovali zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie obžalovaných. V počiatočnej fáze vyšetrovateľ pri určovaní výšky škody vychádzal z odhadovaného následku, čo však nie je podstatné ani pre kvalifikáciu konania obžalovaného Ing. L., ani obžalovaného E. H. z toho dôvodu, že skutková podstata trestného činu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1 Tr. zák. je tzv. zloženou skutkovou podstatou, pre naplnenie ktorej sa vyžaduje buď aby páchatel' v úmysle spôsobil' inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému prospech konal v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o verejnom obstarávaní alebo verejnej dražbe alebo aby páchatel' dojednal niektorému súťažiteľovi alebo účastníkovi verejnej dražby prednosť alebo výhodnejšie podmienky na úkor iných súťažiteľov alebo účastníkov verejnej dražby. Obom obžalovaným bolo podľa názoru odvolacieho súdu preukázané úmyselné konanie spočívajúce v dojednaní prednosti niektorému súťažiteľovi a výhodnejších podmienok na úkor iných súťažiteľov. Z tohto pohľadu bude musieť prvostupňový súd aj upraviť skutok uvedený v obžalobe so zreteľom na to, že ani jednému z týchto obžalovaných nebol preukázaný úmysel spôsobiť škodu alebo prospech tak, ako je to uvedené v skutku obžaloby (teda vo vzťahu k spoločnosti U.). Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní nevyplýva, že by sa títo dvaja obžalovaní v dobe spáchania trestnej činnosti okrem odsúdených Ing. Y. L. a Ing. D. Š. kontaktovali a poznali s obžalovanými Ing. U. D. a Ing. K. F. a ich úlohou na požiadanie

odsúdenej Ing. D. Š. bolo „pripraviť“ verejné obstarávanie na výber stavebného dozoru na samotnú stavbu, ako aj inžinierske siete. S verejným obstarávaním určeným na vybratie zhotoviteľa samotnej stavby im podľa názoru odvolacieho súdu, vychádzajúc z vykonaného dokazovania, nebola preukázaná žiadna súvislosť. Rozsah a najmä jednorazové ovplyvnenie verejného obstarávania s malou hodnotou napokon viedlo odvolací súd už v predchádzajúcom odvolacom konaní k záveru o nesprávnej právnej kvalifikácii ich konania a k vypusteniu kvalifikácie podľa ods. 2 písm. e) § 266 Tr. zák., pretože nebolo preukázané, že by čin spáchali závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou. To sa týkalo i obžalovaného Ing. K. F., ktorý na rozdiel od predchádzajúcich dvoch obžalovaných vystupoval podľa názoru odvolacieho súdu zjavne ako vykonávateľ vôle obžalovaného Ing. U. D., pričom odvolací súd mal pochybnosť o tom, či obžalovaný Ing. K. F. mal prehľad a vedomosť o štruktúre organizovanej skupiny v prospech ktorej konal a či svojím konaním prispieval k jej plánovitosti a koordinovanosti, ako aj k zvýšenej pravdepodobnosti úspešného spáchania trestného činu.

Pokiaľ ide o obžalovaného Ing. K. F., vzhľadom na opakované zrušenie rozsudku Špecializovaného trestného súdu v celom rozsahu považuje odvolací súd za vhodné, v prípade jeho prítomnosti na opakovanom hlavnom pojednávaní, pokúsiť sa ho vypočúť vo vzťahu k trestnej činnosti so zreteľom najmä na účasť obžalovaného Ing. D. na ňom. Zároveň sa odvolací súd stotožňuje s písarskou chybou, uvádzanou obžalovaným Ing. K. F. v podanom odvolaní, a to vo výroku o uložených obmedzeniach podľa § 51 ods. 2 Tr. zák., keď odsúdeného Ing. Y. L., PhD. prvostupňový súd označil ako Ing. Y. L., PhD. Neuniklo pozornosti najvyššieho súdu, že písarske chyby vo vzťahu k menám odsúdených sa v napadnutom rozsudku opakovali na viacerých miestach (najmä vo vzťahu k odsúdenej Ing. D. Š., ktorá bola opätovne označovaná ako Ing. C. Š.).

Napokon, pokiaľ ide o obžalovaného Ing. U. D., odvolací súd opätovne poukazuje na znenie § 2 ods. 12 Tr. por., a najmä na tú časť tohto právneho textu, v ktorom sa hovorí o povinnosti súdu zhodnotiť vykonané dôkazy nielen jednotlivo, ale aj (z pohľadu odvolacieho súdu najmä) v ich súhrne. So zreteľom na uvedené vytvárajú dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní podľa názoru odvolacieho súdu dostatočný podklad pre zodpovedanie otázky, pre koho malo byť organizované, manipulované a riadené verejné obstarávanie vo veci výberu zhotoviteľa administratívnej budovy NSK. Po tom, čo bolo v roku 2009 zrušené verejné obstarávanie k tomu istému predmetu, ktorého víťazom sa stalo konzorcium firiem B. a U., mal podľa názoru prvostupňového súdu obžalovaný Ing. D. eminentný záujem, aby jeho firma obstála a bola víťaznou v ďalšom verejnom obstarávaní na rovnaký predmet súťaže. Z dôkazov, ktoré boli doposiaľ vykonané a ktoré podľa názoru odvolacieho súdu Špecializovaný trestný súd nevyhodnotil komplexne - v ich súhrne - vyplýva, že obžalovaný Ing. U. D. sa niekoľkokrát stretol s obžalovaným Ing. Y. L., PhD. Obsah stretnutí síce dôkazne nie je zdokumentovaný, avšak z následného postupu odsúdeného Ing. Y. L. je zrejmé, že po týchto stretnutiach navštívil odsúdenú Ing. D. Š. a inštruoval ju, ako má ďalej postupovať vo verejnom obstarávaní týkajúcom sa aj súťaže o stavebné dozory, ako aj súťaže na víťaza - zhotoviteľa budovy NSK. Na hlavnom pojednávaní prokurátor pri výsluchu obžalovaného Ing. U. D. nežiadal aj prečítanie výpovede tohto obžalovaného pred sudcom pre prípravné konanie z 26. mája 2012, v ktorej sa v podstate tento obžalovaný ku skutku, ktorý mu bol kladený za vinu priznal (čo vyplýva najmä z toho, že sa priznáva k zasahovaniu do ešte nezačatého verejného obstarávania), a nežiadal o odstránenie rozporov medzi touto výpoveďou a výpoveďou obžalovaného na hlavnom pojednávaní (pozri v tejto súvislosti R 53/2009). Výpoveď obvineného uskutočnená pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o väzbe je totiž rovnocenným a použiteľným dôkazom ako každá iná jeho výpoveď, ktorá bola procesným postupom vykonaná na návrh strany na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to nemohol odvolací súd na túto výpoveď prihliadať, hoci by inak - jej prečítaním na hlavnom pojednávaní - tvorila neoddeliteľnú súčasť výpovede Ing. D.

Najpodstatnejšou skutočnosťou, svedčiacou v neprospech obžalovaného Ing. D. v prerokúvanej trestnej veci je podľa názoru odvolacieho súdu jeho preukázané konanie v období od augusta 2011 a neskôr, keď pred tým, než Ing. K. F. ako organizátor verejného obstarávania na zhotoviteľa administratívnej budovy NSK vykonal akýkoľvek úkon smerujúci k oficiálnemu začatiu verejného obstarávania (toto sa fakticky nikdy nezačalo a neuskutočnilo), tak Ing. D. bol v kontakte s Ing. K. F.. V zmysle zákona o verejnom obstarávaní sa ako súťažiteľ mal dostať do kontaktu s organizátorom verejného obstarávania až po začatí

verejného obstarávania.

Vzhľadom na to, že sa Ing. Emil D. s Ing. K. F. v minulosti poznali ako podnikatelia a prichádzali do kontaktu ako podnikatelia, ešte podľa odvolacieho súdu neodôvodňovalo zasahovanie Ing. D. do činnosti obžalovaného Ing. F. ako organizátora verejného obstarávania na výber zhotoviteľa AB NSK (o čom svedčí napríklad stretnutie týchto dvoch obžalovaných za účelom konzultácie zmluvy, ktorú mal uzavrieť obžalovaný Ing. F. s NSK, čo vyplýva z odposluchov telefonických hovorov týchto dvoch obžalovaných). Už toto konanie Ing. D. naznačuje jeho neoprávnené zasahovanie do pripravovaného verejného obstarávania, a teda že nešlo len o jeho záujem získať zákazku pre jeho firmu U., ale že chcel urobiť všetko pre to, aby sa víťazom verejného obstarávania v tejto veci sa stala výlučne jeho firma U.. S týmito závermi korešponduje napokon aj veta alebo vety z obrazovo-zvukového záznamu z 26. septembra 2011 z návštevy obžalovaného Ing. F. v kancelárii odsúdenej Š., z ktorých jednoznačne vyplýva, že obžalovaný Ing. K. F. si bol vedomý toho, že išlo o to, aby to stavala firma U., že tu boli od počiatku (kedy ešte nebol obžalovaný Ing. F. vybratý za externého dodávateľa verejného obstarávania administratívnej budovy NSK) kontakty obžalovaného Ing. D. a Ing. F., ktorí sa navzájom radili a usmerňovali tak, aby to viedlo k spôsobeniu následku uvedeného v závere skutku obžaloby.

Pri tomto prehľade dôkazov, ktoré jednoznačne preukazujú spáchanie skutku tak, ako je uvedený v obžalobe, je už len doplňujúcim dôkazom vyjadrenie obžalovaného Ing. K. F., uvedené na str. 45 napadnutého rozsudku, ktoré prvostupňový súd zľahčuje (tak ako na to správne poukazuje prokurátor v podanom odvolaní - F./D.) a neprihliada na základný fakt, že jednak firmy obžalovaných Ing. F. a Ing. D. úzko spolupracovali a jednak na to, že obžalovaný Ing. U. D. sa nemal dôvod zaujímať o verejné obstarávanie, ktoré mal vykonať obžalovaný Ing. K. F. na zhotoviteľa samotnej budovy NSK, ak toto ešte nebolo vyhlásené. Je logické, že ak mal obžalovaný záujem o účasť na tomto verejnom obstarávaní, ktoré však ešte nebolo vyhlásené, mohol svoj záujem prejavíť dopytmi u odsúdenej Ing. Š., ale nebol to dôvod na ovplyvňovanie a riadenie predchádzajúcich verejných obstarávaní, ktoré mali realizovať ďalší obžalovaní, najmä však obžalovaný Ing. K. F..

Ovplyvňovanie a riadenie výberu externého dodávateľa verejného obstarávania na zhotoviteľa budovy NSK, ktoré ešte ani nebolo vyhlásené, obžalovaným Ing. U. D., je tiež preukazovaný vyjadreniami obžalovaného Ing. K. F. v obrazovo-zvukových záznamoch, ako aj vyjadreniami odsúdenej Ing. Š. pri jej rozhovore s týmto obžalovaným.

V prípade, ak by prvostupňový súd napriek všetkým uvedeným dôkazom bol toho názoru, vo vzťahu k obžalovanému Ing. U. D., ako v predchádzajúcich rozsudkoch, nemôže obstať žiadne rozhodnutie o vine tých obžalovaných, ktorí mali konať v prospech firmy U., s.r.o. a jej konateľa.

Bude preto potrebné, aby prvostupňový súd po vrátení veci opätovne vyhodnotil vykonané dôkazy vo svojom súhrne vo vzťahu k otázke viny obžalovaného Ing. U. D., vo vzťahu k obžalovaným Ing. U. L. a L. H. upravil skutkovú vetu rozsudku tak, aby korešpondovala s vykonaným dokazovaním a opravil písárske chyby v menách odsúdených L. a Š.K..

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.